ISSN 1725-5090

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 285

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. október 31.

Tartalom

I *Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező*

RENDELETEK

A Bizottság 1034/2009/EK rendelete (2009. október 30.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1

★ **A Bizottság 1035/2009/EK rendelete (2009. október 30.) a skót whisky formájában exportált gabonafélékre a 2009/2010-es időszakban alkalmazandó együtthatók rögzítéséről** 3

★ **A Bizottság 1036/2009/EK rendelete (2009. október 29.) a Málta lobogója alatt közlekedő hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-tól keletre folytatott, kékúszójú tonhalra irányuló halászat tilalmáról** 5

A Bizottság 1037/2009/EK rendelete (2009. október 30.) a gabonaágazatban a 2009. november 1-jétől alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról 7

IRÁNYELVEK

★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról** [1] 10

[1] EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2009/126/EK irányelve (2009. október 21.) a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz II. fázisú visszanyeréséről** 36

II *Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező*

HATÁROZATOK

Tanács

2009/797/EK, Euratom:

★ **A Tanács határozata (2009. október 27.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy olasz tagjának kinevezéséről** 40

2009/798/EK, Euratom:

★ **A Tanács határozata (2009. október 27.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy holland tagjának kinevezéséről** 41

Bizottság

2009/799/EK:

★ **A Bizottság határozata (2009. október 29.) a Kínából behozott állati eredetű termékekkel kapcsolatos egyes védintézkedésekről szóló 2002/994/EK határozat módosításáról** *(az értesítés a C(2009) 8243. számú dokumentummal történt)* [1] 42

2009/800/EK:

★ **A Bizottság határozata (2009. október 30.) a harmadik országok által a 96/23/EK tanácsi irányelvvel összhangban benyújtott szermaradék-megfigyelési tervek jóváhagyásáról szóló 2004/432/EK határozat módosításáról** *(az értesítés a C(2009) 8347. számú dokumentummal történt)* [1] 43

HU

[1] EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 1034/2009/EK RENDELETE

(2009. október 30.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre [1] (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre [2] és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet mellklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. október 31-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 30-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

[1] HL L 299., 2007.11.16., 1. o.
[2] HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód (1)	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	39,9
	MK	29,1
	TR	63,2
	ZZ	44,1
0707 00 05	TR	127,9
	ZZ	127,9
0709 90 70	MA	64,2
	TR	114,8
	ZZ	89,5
0805 50 10	AR	67,9
	TR	75,0
	ZA	77,4
	ZZ	73,4
0806 10 10	BR	222,6
	EG	90,3
	TR	113,8
	US	256,8
	ZZ	170,9
0808 10 80	CA	74,5
	NZ	92,2
	TR	91,6
	US	79,8
	ZA	75,9
	ZZ	82,8
0808 20 50	CN	71,0
	ZZ	71,0

(1) Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 1035/2009/EK RENDELETE

(2009. október 30.)

a skót whisky formájában exportált gabonafélékre a 2009/2010-es időszakban alkalmazandó együtthatók rögzítéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ([1]),

tekintettel az 1784/2003/EK tanácsi rendeletnek az egyes szeszes italok formájában exportált gabonafélékre vonatkozó kiigazított visszatérítések rögzítése és odaítélése tekintetében történő alkalmazása egyes részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2006. november 10-i 1670/2006/EK bizottsági rendeletre ([2]) és különösen annak 5. cikkére,

mivel:

(1) Az 1670/2006/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a visszatérítésre jogosultságot biztosító gabonamennyiség az a mennyiség, amelyet felügyelet alá helyeztek, lepároltak, továbbá amelyet a minden érintett tagállam számára évente rögzített együtthatóval súlyoznak. Ez az együttható az érintett szeszes italok exportált összmennyisége és forgalmazott összmennyisége közötti arányt fejezi ki, a szóban forgó mennyiségeknek az adott szeszes ital átlagos érlelési idejének megfelelő, években kifejezett időtartam alatti alakulására vonatkozóan megállapított tendencia alapján.

(2) Az Egyesült Királyság által a 2008. január 1-jétől 2008. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan szolgáltatott információk alapján 2008-ban a skót whisky esetében az átlagos érlelési idő nyolc év volt.

(3) Következésképpen helyénvaló ennek megfelelően meghatározni az együtthatókat a 2009. október 1-je és 2010. szeptember 30. közötti időszakra.

(4) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 3. jegyzőkönyvének 10. cikke a Liechtensteinbe, Izlandra és Norvégiába irányuló kivitel tekintetében kizárja az export-visszatérítés odaítélésének lehetőségét. Továbbá a Közösség megállapodásokat kötött egyes harmadik országokkal az export-visszatérítések eltörléséről. Következésképpen az 1670/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában helyénvaló mindezeket figyelembe venni a 2009/2010-es időszakra vonatkozó együtthatók kiszámítása során.

(5) A skót whisky formájában exportált gabonafélék tekintetében a 2008/2009-es időszakban alkalmazandó együtthatók rögzítéséről szóló, 2008. december 2-i 1196/2008/EK bizottsági rendeletnek ([3]) már nincs joghatása, mivel a 2008/2009-es gazdasági évre vonatkozik. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében indokolt hatályon kívül helyezni az említett rendeletet,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2009. október 1-jétől 2010. szeptember 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan az 1670/2006/EK rendelet 4. cikkében előírt, az Egyesült Királyságban skót whisky előállítására használt gabonafélékre alkalmazandó együtthatók e rendelet mellékletében kerülnek megállapításra.

2. cikk

Az 1196/2008/EK rendelet hatályát veszti.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. október 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 30-án.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

([1]) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

([2]) HL L 312., 2006.11.11., 33. o.

([3]) HL L 323., 2008.12.3., 20. o.

MELLÉKLET

Az Egyesült Királyságban alkalmazandó együtthatók

Alkalmazási időszak	Alkalmazandó együttható	
	a malátawhisky előállítása során használt malátává feldolgozott árpára	a nem malátázott gabonawhisky (grain whisky) előállítása során használt gabonafélékre
2009. október 1-jétől 2010. szeptember 30-ig	0,196	0,197

A BIZOTTSÁG 1036/2009/EK RENDELETE

(2009. október 29.)

a Málta lobogója alatt közlekedő hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-tól keletre folytatott, kékúszójú tonhalra irányuló halászat tilalmáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre [2] és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) A fogási korlátozások hatálya alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókra és a közösségi vizekre bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében alkalmazandó halászati lehetőségeknek és a kapcsolódó feltételeknek a 2009. évre történő meghatározásáról szóló, 2009. január 16-i 43/2009/EK tanácsi rendelet [3] kvótákat állapít meg a 2009. évre.

(2) A Bizottsághoz beérkezett információ szerint az e rendelet mellékletében említett tagállam lobogója alatt közlekedő, illetve az e tagállamban lajstromozott hajók kimerítették a 2009. évre meghatározott, a mellékletben megnevezett állományra vonatkozó halászati kvótát.

(3) Ezért erre az állományra nézve meg kell tiltani a halászatot, valamint a fedélzeten való tárolást, az át- és kirakodást,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kvóta kimerítése

Az e rendelet mellékletében megjelölt időponttól kezdve úgy kell tekinteni, hogy a mellékletben említett tagállam a mellékletben megnevezett állományra nézve kimerítette a 2009. évi halászati kvótáját.

2. cikk

Tilalmak

Az e rendelet mellékletében említett tagállam lobogója alatt közlekedő, illetve az e tagállamban lajstromozott hajók a mellékletben megjelölt időponttól nem halászhatnak a mellékletben megnevezett állományra. Ettől az időponttól kezdve az e hajók által fogott, az adott állományba tartozó egyedek fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása is tilos.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 29-én.

a Bizottság részéről
Fokion FOTIADIS
tengerügyi és halászati főigazgató

[1] HL L 358., 2002.12.31., 59. o.
[2] HL L 261., 1993.10.20., 1. o.
[3] HL L 22., 2009.1.26., 1. o.

MELLÉKLET

Szám	24/T&Q
Tagállam	Málta
Állomány	BFT/AE045W
Faj	Kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*)
Terület	Atlanti-óceán a nyugati hosszúság 45°-tól keletre
Időpont	2009. július 10.

A BIZOTTSÁG 1037/2009/EK RENDELETE

(2009. október 30.)

a gabonaágazatban a 2009. november 1-jétől alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ([1]),

tekintettel az 1766/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazásának szabályairól (importvámok a gabonaágazatban) szóló, 1996. június 28-i 1249/96/EK bizottsági rendeletre ([2]) és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002, az ex 1005 (a hibrid vetőmag kivételével), valamint – a vetésre szánt hibridek kivételével – ex 1007 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó behozatali vámnak meg kell egyeznie az e termékek behozatalára érvényes, 55 %-kal megnövelt, majd a szállítmányra alkalmazandó CIF-importárral csökkentett intervenciós árral. E vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifa szerinti vámtételt.

(2) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdésben említett behozatali vám kiszámítása céljából az abban a bekezdésben említett termékekre rendszeres időközönként reprezentatív CIF-importárat kell megállapítani.

(3) Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002 00, az 1005 10 90, az 1005 90 00 és az 1007 00 90 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó importvám kiszámításához az ugyanezen rendelet 4. cikkében leírt módszerrel meghatározott napi reprezentatív CIF-importárat kell alkalmazni.

(4) Helyénvaló rögzíteni a behozatali vámokat 2009. november 1-jétől az új behozatali vám hatálybalépése napjáig tartó időszakra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A gabonaágazatban 2009. november 1-jétől alkalmazandó, az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett behozatali vámokat e rendelet I. melléklete határozza meg a II. mellékletben ismertetett adatok alapján.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. november 1-jétől lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 30-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

([1]) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.
([2]) HL L 161., 1996.6.29., 125. o.

I. MELLÉKLET

Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett termékek 2009. november 1-jétől alkalmazandó behozatali vámjai

KN-kódszám	Áru megnevezése	Behozatali vám (1) (EUR/t)
1001 10 00	DURUMBÚZA, kiváló minőségű	0,00
	közepes minőségű	3,49
	gyenge minőségű	23,49
1001 90 91	KÖZÖNSÉGES BÚZA, vetőmag	0,00
ex 1001 90 99	KÖZÖNSÉGES BÚZA, kiváló minőségű, a vetőmag kivételével	0,00
1002 00 00	ROZS	42,91
1005 10 90	KUKORICA, vetőmag, a hibrid kivételével	21,78
1005 90 00	KUKORICA, a vetőmag kivételével (2)	21,78
1007 00 90	CIROKMAG, a vetésre szánt hibrid kivételével	42,91

(1) A Közösségbe az Atlanti-óceánon vagy a Szuezi-csatornán keresztül érkező árukra az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében az importőr a következő vámcsökkentésben részesülhet:

— 3 EUR/t, ha a kirakodási kikötő a Földközi-tengeren van,

— 2 EUR/t, ha a kirakodási kikötő Dániában, Észtországban, Írországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban vagy az Ibériai-félsziget atlanti-óceáni partján van.

(2) Az importőr 24 EUR/t átalány-vámcsökkentésben részesülhet, amennyiben az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek.

II. MELLÉKLET

Az I. mellékletben rögzített vámok kiszámításánál figyelembe vett adatok

16.10.2009-29.10.2009

1. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

(EUR/t)

	Közönséges búza (1)	Kukorica	Durumbúza, kiváló minőségű	Durumbúza, közepes minőségű (2)	Durumbúza, gyenge minőségű (3)	Árpa
Tőzsde	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Tőzsdei jegyzés	146,82	101,33	—	—	—	—
FOB-ár, USA	—	—	121,08	111,08	91,08	72,37
Öböl-beli árnövelés	—	16,00	—	—	—	—
Nagy-tavaki árnövelés	4,86	—	—	—	—	—

(1) 14 EUR/t árnövelés együtt (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).
(2) 10 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).
(3) 30 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).

2. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Szállítási költség: Mexikói-öböl–Rotterdam	18,64 EUR/t
Szállítási költség: Nagy-tavak–Rotterdam	42,46 EUR/t

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/125/EK IRÁNYELVE

(2009. október 21.)

az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [1],

a Szerződés 251. cikkében [2] megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

(1) Az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [3] jelentős mértékben módosult. Mivel az irányelv további módosításaira kerül sor, amelyek szigorúan az említett irányelv alkalmazási körének valamennyi energiával kapcsolatos termékre történő kiterjesztésére korlátozódnak, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.

(2) A tagállamoknak az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezései közötti eltérések akadályozhatják a kereskedelmet és torzíthatják a Közösségen belüli versenyt, ezáltal közvetlen hatással lehetnek a belső piac létrehozására és működésére. A nemzeti jogszabályok összehangolása az egyetlen eszköz a kereskedelmi akadályok kialakulása és a tisztességtelen verseny megelőzésére. Az irányelv hatályának az összes energiával kapcsolatos termékre történő kiterjesztésének köszönhetően minden jelentős, energiával kapcsolatos termék tekintetében közösségi szinten harmonizálni lehet a környezetbarát tervezésre vonatkozó követelményeket.

(3) Az energiával kapcsolatos termékek a Közösség jelentős arányú természeti erőforrás- és energiafogyasztását teszik ki. Ezen kívül számos egyéb fontos hatást is gyakorolnak a környezetre. A közösségi piacon rendelkezésre álló termékcsoportok túlnyomó többségének rendkívül eltérő környezeti hatása van, még hasonló működési teljesítmény esetén is. A fenntartható fejlődés érdekében ösztönözni kell e termékek összesített környezeti hatásának folyamatos javítását, különösen a káros környezeti hatások fő forrásainak azonosításával, a környezetszennyezés továbbterjedésének elkerülésével, ha ez nem jár túlzott költségekkel.

(4) Számos energiával kapcsolatos termék rendelkezik javulási potenciállal amennyiben egy jobb tervezés által jelentősen tudná csökkenteni a környezeti hatásokat és javítaná az energiamegtakarítást, és ezzel a vállalkozásoknak és a végfelhasználóknak is anyagi megtakarítást eredményezne. Az energiát felhasználó, generáló, átadó vagy mérő termékek mellett, bizonyos energiával kapcsolatos termékek, beleértve az építőiparban használt termékeket, mint például az ablakokat és a szigetelőanyagokat, vagy néhány vízfelhasználó termék, úgy mint a zuhanyfejek vagy a vízcsapok is jelentősen hozzá tudnának járulni ahhoz, hogy használatuk során energiát takarítsunk meg.

(5) A termékek környezetbarát tervezése az integrált termékpolitikára vonatkozó közösségi stratégia kulcskérdése. A termékek környezetvédelmi teljesítményének optimalizálását célzó, ugyanakkor funkcionális minőségüket is megtartó, megelőző megközelítés valóban új lehetőségekkel szolgál mind a gyártók és a fogyasztók, mind a társadalom egésze számára.

---

[1] HL C 100., 2009.4.30., 120. o.

[2] Az Európai Parlament 2009. április 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.

[3] HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

(6) Az energiahatékonyság javítása, melynek egyik lehetséges módja a villamos energia hatékonyabb végfelhasználása, jelentős hozzájárulást nyújt az üvegházhatású gázkibocsátásra vonatkozó közösségi célok eléréséhez. A villamos energia iránti igény a leggyorsabban növekvő energiavégfelhasználási fajta, és az e folyamatot ellensúlyozó politikai fellépés hiányában az előrejelzések szerint tovább fog növekedni az elkövetkezendő 20–30 évben. Az energiafogyasztásnak a Bizottság Európai Éghajlatváltozási Programjában javasolt jelentős csökkentése lehetséges. Az éghajlatváltozás a 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban [1] megállapított hatodik közösségi környezetvédelmi akcióprogram egyik prioritása. Az energiamegtakarítás az ellátásbiztonság növelésének és a behozataltól való függőség csökkentésének a leginkább költséghatékony módszere. Ezért jelentős intézkedéseket és célokat kell elfogadni a keresleti oldal vonatkozásában.

(7) Már az energiával kapcsolatos termékek tervezési szakaszában intézkedéseket kell hozni, mivel úgy tűnik, hogy ez a meghatározó szakasz a termék életciklusa alatt okozott környezetszennyezés szempontjából, és a legtöbb költség itt keletkezik.

(8) A közösségi környezetbarát tervezési követelményeknek az energiával kapcsolatos termékekre történő alkalmazása érdekében összefüggő keretet kell kialakítani, ezen előírásoknak megfelelő termékek szabad mozgásának biztosítása és a környezetre gyakorolt hatásuk csökkentése érdekében. Ezeknek a közösségi előírásoknak tiszteletben kell tartaniuk a tisztességes verseny és a nemzetközi kereskedelem alapelveit.

(9) A környezetbarát tervezési követelményeket a hatodik környezetvédelmi akcióprogram céljainak és prioritásainak figyelembevételével kell megállapítani, adott esetben e program erre vonatkozó tematikus stratégiájának megfelelő céljait is beleértve.

(10) Ez az irányelv az energiával kapcsolatos termékek lehetséges környezeti hatásainak csökkentése révén a magas szintű környezetvédelem megvalósítását tűzi ki célul, amely végső soron a fogyasztók és más végfelhasználók érdekeit szolgálja. A fenntartható fejlődés szükségessé teszi a tervezett intézkedések egészségügyi, társadalmi és gazdasági kihatásainak megfelelő figyelembevételét. A termékek hatékonyabb energia- és erőforrás-felhasználása hozzájárul az energiaellátás biztonságának növeléséhez és a természeti erőforrások iránti igény csökkenéséhez, amelyek az ésszerű gazdasági tevékenység és a fenntartható fejlődés előfeltételei.

(11) Ha egy tagállam szükségesnek tartja fenntartani nemzeti rendelkezéseit a környezetvédelemmel kapcsolatos kényszerítő szükségletek miatt, vagy egy környezetvédelemmel kapcsolatos új tudományos kutatási eredmény alapján új rendelkezéseket kíván bevezetni, az alkalmazandó végrehajtási intézkedés elfogadását követően felmerülő, az adott tagállamra jellemző környezetvédelmi probléma alapján, ezt megteheti a Szerződés 95. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében foglalt feltételek szerint, amely előírja a Bizottság előzetes értesítését és jóváhagyását.

(12) A tervezés tökéletesítéséből származó legnagyobb környezetvédelmi haszon eléréséhez tájékoztatni kell a fogyasztókat az energiával kapcsolatos termékek teljesítményéről és környezetvédelmi tulajdonságairól, és tanácsokkal kell őket ellátni arra vonatkozóan, hogyan lehet a terméket környezetbarát módon használni.

(13) A hatodik környezetvédelmi akcióprogram egyik leginnovatívabb elemének tekinthető, az „Integrált termékpolitika – az ökológiai életciklusban való gondolkodásra építés” című, 2003. június 18-i bizottsági közleményben megfogalmazott megközelítés arra törekszik, hogy a termékek környezeti hatásait csökkentse teljes életciklusuk alatt, beleértve a nyersanyag kiválasztását és felhasználását, a gyártást, csomagolást, szállítást és forgalmazást, a használatbavételt és karbantartást, valamint a felhasználást és az életciklus végét. A környezetvédelmi teljesítmény javulását költséghatékony módon lehet elősegíteni – az erőforrás- és anyagfelhasználás hatékonyságára is kiterjedően –, ha a termék környezeti hatásait már a tervezés szakaszában a teljes életciklus tekintetében figyelembe veszik, és ezáltal teljesítik a természeti erőforrások fenntartható felhasználására vonatkozó tematikus stratégia célkitűzéseit. Elegendő rugalmasságra van szükség ahhoz, hogy ezt a tényezőt már a termék tervezésekor figyelembe lehessen venni az egyéb műszaki, funkcionális és gazdasági megfontolásokkal együtt.

(14) Bár kívánatos a környezetvédelmi teljesítmény átfogó megközelítése, a munkaterv elfogadásáig elsődleges környezetvédelmi célnak az üvegházhatású gázok csökkentését kell tekinteni az energiafelhasználás hatásfokának növelése révén.

[1] HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

(15) Egyes termékekre vagy ezek környezetvédelmi teljesítményére vonatkozóan szükséges és indokolt lehet külön számszerűsített környezetbarát tervezési követelményeket előírni, hogy környezeti hatásuk a lehető legkisebb legyen. Tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének Kiotói Jegyzőkönyve keretében vállalt kötelezettségek teljesítéséhez való hozzájárulás sürgősségére, és az ebben az irányelvben szorgalmazott integrált megközelítés sérelme nélkül, bizonyos elsőbbséget kell adni azoknak az intézkedéseknek, amelyek nagy valószínűséggel és alacsony költségkihatással csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását. Az ilyen intézkedések is hozzájárulhatnak a természeti erőforrások fenntartható felhasználásához, és jelentős hozzájárulást nyújtanak a fenntartható termelés és fogyasztás tízéves keretprogramjához, amelyet a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. augusztus 26. és szeptember 4. közötti johannesburgi világ-csúcstalálkozón fogadtak el.

(16) Alapelvként, adott esetben, az energiával kapcsolatos termékek készenléti és kikapcsolt állapoti energiafogyasztását a rendeltetésszerű működésükhöz szükséges minimumra kell csökkenteni.

(17) Míg a piacon, így a nemzetközi piacon is az elérhető, legjobb teljesítményt nyújtó termékeket vagy technológiákat kell referenciának tekinteni, addig a környezetbarát tervezési követelményszintet műszaki, gazdasági és környezetvédelmi elemzések alapján kell meghatározni. A követelményszint meghatározási módszerének rugalmassága tovább gyorsíthatja a környezetvédelmi teljesítmény növelését. Az érdekelt felekkel az elemzés során konzultációt kell folytatni, és aktív együttműködésükre van szükség. A kötelező erejű rendelkezések megállapításához az érdekelt felekkel megfelelő konzultációt kell folytatni. Az ilyen konzultáció során az intézkedések fokozatos bevezetésének vagy átmeneti intézkedések meghozatalának szükségességére derülhet fény. A közbenső célok megállapítása növeli a politika előrelátható ságát, lehetővé teszi a termékfejlesztési ciklushoz való alkalmazkodást, és megkönnyíti az érdekelt felek számára a hosszú távú tervezést.

(18) Előnyben kell részesíteni az olyan alternatív fellépéseket, mint az ipar önszabályozása, ha ezzel gyorsabban vagy költséghatékonyabb módon lehet elérni a politikai célokat, mint kötelező erejű rendelkezésekkel. Jogi szabályozásra akkor van szükség, ha a piaci erők nem a kívánt irányba, vagy nem elfogadható gyorsasággal fejlődnek.

(19) Az önszabályozás, ideértve az ipar által egyoldalú kötelezettségvállalásként felajánlott önkéntes megállapodásokat is, a gyors és költséghatékony végrehajtásnak köszönhetően gyors fejlődést tesz lehetővé, továbbá lehetőséget teremt mind a technológiai lehetőségekhez, mind a piac érzékenységéhez való rugalmas és megfelelő alkalmazkodáshoz.

(20) A végrehajtási intézkedések alternatíváiként bemutatott önkéntes megállapodások és egyéb önszabályozó intézkedések értékeléséhez legalább az alábbi kérdésekre vonatkozó információknak rendelkezésre kell állniuk: a részvétel nyitottsága, a hozzáadott érték, a reprezentatív jelleg, a számszerűsített és fokozatok szerint felállított célok, a civil társadalom részvétele, ellenőrzés és jelentések, az önszabályozó kezdeményezések működtetésének költséghatékonysága és fenntarthatóság.

(21) A Bizottság 2002. február 17-i „A közösségi szintű környezetvédelmi megállapodásokról a szabályozási környezet egyszerűsítésének és javításának akcióterve keretében” című közleménye hasznos útmutatásul szolgál az ipar önszabályozásának értékeléséhez ennek az irányelvnek a tekintetében.

(22) Ez az irányelv a környezetbarát tervezés bevezetését a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és a mikrovállalkozások szintjén is ösztönözni kívánja. Ezt az érintett termékek fenntarthatóságáról szóló, széles körben és könnyen hozzáférhető információval lehet elősegíteni.

(23) Az irányelv végrehajtási intézkedéseiben meghatározott, a környezetbarát tervezési követelményeknek megfelelő energiával kapcsolatos termékeket „CE” jelöléssel és megfelelő adatokkal kell ellátni, a belső piacon való szabad forgalomba hozataluk érdekében. A végrehajtási intézkedések következetes végrehajtása szükséges a szabályozott, energiával kapcsolatos termékek környezetvédelmi hatásainak csökkentése és a tisztességes piaci verseny biztosítása érdekében.

(24) A végrehajtási intézkedések és a munkaterv előkészítése során a Bizottság konzultációt folytat a tagállamok képviselőivel, továbbá az adott termékcsoportban érdekelt felekkel, például az iparral, beleértve a kkv-ket és a kézműipart, szakszervezeteket, kereskedőket, kiskereskedőket, importőröket, környezetvédő csoportokat és fogyasztói szervezeteket.

(25) A végrehajtási intézkedések előkészítése során a Bizottság – a tagállamokban meglévő és indokoltnak tartott védelmi szintek csökkentése nélkül – megfelelő mértékben figyelembe veszi a hatályos nemzeti környezetvédelmi jogszabályokat is, különösen a mérgező anyagokról szóló jogszabályokat, amelyekkel kapcsolatban a tagállamok jelezték, hogy azokat továbbra is fenn kellene tartani.

(26) Továbbá tekintetbe kell venni a műszaki harmonizációs irányelvekben felhasználásra szánt modulokat és szabályokat, amelyeket a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat [1] állapított meg.

[1] HL L 218., 2008.8.13., 82. o.

(27) A piacfelügyelet javítása érdekében a felügyeleti hatóságok információcserét folytatnak az irányelv keretében tervezett intézkedésekről, tekintettel a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]). Az ilyen együttműködésnek a lehető legnagyobb mértékben támaszkodnia kell az elektronikus távközlési eszközökre és a vonatkozó közösségi programokra. Meg kell könnyíteni a környezetvédelmi életciklus alatti teljesítményről és a tervezési megoldások eredményeiről szóló információcserét. A gyártók környezetbarát tervezési erőfeszítéseivel nyert tudásanyag összegyűjtése és terjesztése az irányelv egyik meghatározó vívmánya.

(28) A hatáskörrel rendelkező szerv általában olyan köz- vagy magánszerv, amelyet hatóság nevez ki, és amely garantálja az elfogulatlanságot és a technikai szakismeretek meglétét annak vizsgálata során, hogy a termék megfelel-e az alkalmazandó végrehajtási intézkedéseknek.

(29) Figyelembe véve a meg nem felelés elkerülésének jelentőségét, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy rendelkezésre álljanak a hatékony piacfelügyelethez és megfigyeléshez szükséges eszközök.

(30) A kkv-k körében végzett környezetbarát tervezési képzés és tájékoztatás tekintetében helyénvaló lehet a kísérő tevékenységek számításba vétele is.

(31) A belső piac működése érdekében közösségi szinten harmonizált szabványokra van szükség. Ha egy ilyen szabványra való hivatkozást már közzétettek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, az annak való megfelelés esetén vélelmezni lehet az ezen irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekben meghatározott követelményeknek való megfelelést, azonban a megfelelőséget más módon is lehet igazolni.

(32) A harmonizált szabványok egyik fő szerepe, hogy segítsék a gyártókat az ezen irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések alkalmazása tekintetében. Az ilyen szabványok alapvetőek a mérési és vizsgálati módszerek kidolgozása szempontjából. Az általános környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó harmonizált szabványoknak jelentősen hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy a gyártók termékeik ökológiai profilját az alkalmazandó végrehajtási intézkedések követelményeivel összhangban alakíthassák ki. Ezeknek a szabványoknak világosan meg kell határozniuk a viszonyt a mindenkori szabványelőírások és az általuk meghatározott követelmények között. A harmonizált szabványoknak nem lehet az a célja, hogy korlátokat állapítsanak meg a környezetvédelmi jellemzők vonatkozásában.

(33) Az ebben az irányelvben használt fogalommeghatározásokat illetően célravezető a vonatkozó nemzetközi szabványokra, így az ISO 14040-re való hivatkozás.

(34) Ez az irányelv összhangban áll a műszaki harmonizáció és szabványosítás új megközelítési módjáról szóló, 1985. május 7-i tanácsi állásfoglalásban ([2]) megfogalmazott új megközelítés és a harmonizált európai szabványokra történő hivatkozás megvalósítására vonatkozó egyes elvekkel. A Tanács „A szabványosítás szerepéről Európában” című, 1999. október 28-i állásfoglalásában ([3]) azt javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, miként lehet az új megközelítés elvét kiterjeszteni a jobb és egyszerűbb jogszabályalkotás által még nem lefedett területekre.

(35) Ez az irányelv kiegészíti a meglevő közösségi eszközöket, így a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrásfogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő feltüntetéséről szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EGK tanácsi irányelvet ([4]), a közösségi ökocímke módosított odaítélési rendszeréről szóló, 2000. július 17-i 1980/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([5]), az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([6]), az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([7]), a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló 1907/2006/EK rendelethez való hozzáigazítás érdekében a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2006. december 18-i 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([8]), valamint az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2008. január 15-i 106/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([9]). Ezen irányelv és a hatályos közösségi jogszabályok közötti összjáték hozzájárul a hatékonyság növeléséhez és a gyártók által alkalmazandó összefüggő követelményrendszer létrehozásához.

([1]) HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

([2]) HL C 136., 1985.6.4., 1. o.
([3]) HL C 141., 2000.5.19., 1. o.
([4]) HL L 297., 1992.10.13., 16. o.
([5]) HL L 237., 2000.9.21., 1. o.
([6]) HL L 37., 2003.2.13., 24. o.
([7]) HL L 37., 2003.2.13., 19. o.
([8]) HL L 396., 2006.12.30., 1. o.
([9]) HL L 39., 2008.2.13., 1. o.

(36) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni.

(37) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen a 92/42/EGK tanácsi irányelv [2], valamint a 96/57/EK [3] és a 2000/55/EK [4] európai parlamenti és tanácsi irányelv módosítására vagy hatályon kívül helyezésére. A módosítást vagy hatályon kívül helyezést az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(38) A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy elfogadja a meghatározott, energiával kapcsolatos termékekre vonatkozó környezetbarát tervezési követelményeket megállapító végrehajtási intézkedéseket, ideértve végrehajtási intézkedések átmeneti időszak alatt történő bevezetését és adott esetben a különböző környezetvédelmi szempontok közötti egyensúlyra vonatkozó rendelkezéseket. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és ezen irányelv új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak új, nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(39) A Bizottságnak az ezen irányelv, a 2005/32/EK irányelv és a végrehajtási intézkedések alkalmazása során szerzett tapasztalatai alapján felül kell vizsgálnia ezen irányelv működését, módszereit és hatékonyságát, valamint fel kell mérnie azt is, hogy helyénvaló lenne-e ezt az irányelvet az energiával nem kapcsolatos termékekre is kiterjeszteni. A felülvizsgálat során a Bizottságnak mind a tagállamok képviselőivel, mind az érintett érdekelt felekkel konzultációt kell folytatnia.

(40) A tagállamoknak meg kell határozniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(41) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a belső piac működésének a termékek megfelelő szintű környezetvédelmi teljesítménye megkövetelésével történő biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatóak, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(42) Ezen irányelv nemzeti jogba való átültetésének kötelezettsége azon rendelkezésekre korlátozódik, amelyek a 2005/32/EK irányelvhez képest lényegi változtatást jelentenek. A változatlanul maradt rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a 2005/32/EK irányelvből származik.

(43) Ez az irányelv nem érinti a tagállamokra a IX. melléklet B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére megállapított időkeretekre vonatkozó kötelezettségeket.

(44) A hatékonyabb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodás [5] 34. pontjával összhangban a tagállamokat arra ösztönzik, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények kereteit állapítja meg azzal a céllal, hogy biztosítsa e termékek szabad mozgását a belső piacon.

(2) Ez az irányelv azon követelmények meghatározásáról rendelkezik, amelyeknek a végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó, energiával kapcsolatos termékek meg kell, hogy feleljenek ahhoz, hogy forgalomba hozhatók és/vagy használatba vehetők legyenek. Az irányelv az energiahatékonyság és a környezetvédelem szintjének növelésével hozzájárul a fenntartható fejlődéshez, ugyanakkor növeli az energiaellátás biztonságát.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható a személyszállító és árufuvarozási eszközökre.

(4) Ez az irányelv és az ennek alapján elfogadott végrehajtási intézkedések nem sértik sem a hulladékgazdálkodásra vonatkozó közösségi jogszabályok, sem a vegyi anyagokra vonatkozó közösségi jogszabályok rendelkezéseit, beleértve a fluorozott, üvegházhatást keltő gázokra vonatkozó közösségi jogszabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
[2] HL L 167., 1992.6.22., 17. o.
[3] HL L 236., 1996.9.18., 36. o.
[4] HL L 279., 2000.11.1., 33. o.
[5] HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

1. „energiával kapcsolatos termék” (a termék): minden olyan termék, amely használata során hatást gyakorol az energiafogyasztásra, és amelyet forgalomba hoznak és/vagy használatba vesznek, beleértve a jelen irányelv hatálya alá tartozó, azon energiával kapcsolatos termékekbe beépítendő alkatrészeket is, amelyeket a végfelhasználók részére szánt egyedi alkatrészként hoznak forgalomba és/vagy vesznek használatba, és amelyek környezetvédelmi teljesítményét önállóan lehet értékelni;

2. „alkatrészek és részegységek”: azok a termékekbe beépítendő részek, amelyeket nem a végfelhasználók részére szánt egyedi alkatrészként hoznak forgalomba és/vagy vesznek használatba, és amelyeknek a környezetvédelmi teljesítményét nem lehet önállóan értékelni;

3. „végrehajtási intézkedések”: ezen irányelv alapján elfogadott intézkedések, amelyek meghatározott termékek vonatkozásában megállapítják a környezetbarát tervezési követelményeket és a környezetvédelmi jellemzőket;

4. „forgalomba hozatal”: egy terméknek a közösségi piacon történő első megjelenése a Közösségen belüli forgalmazás vagy használat céljából, akár ellenszolgáltatás fejében, akár térítésmentesen, és az alkalmazott eladási technikáktól függetlenül;

5. „használatbavétel”: egy termék közösségi végfelhasználó részéről történő első, rendeltetésszerű használatbavétele;

6. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó termékeket gyárt, és felelős azért, hogy az energiafelhasználó termék – saját neve vagy védjegye alatt, vagy a gyártó saját használatára történő – forgalomba hozatalára és/vagy használatbavételére tekintettel megfeleljen ennek az irányelvnek. Az e pont első mondatában meghatározott gyártó vagy a 8. pontban meghatározott importőr hiányában gyártónak kell tekinteni bármely természetes vagy jogi személyt, aki az ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó termékeket forgalomba hoz és/vagy használatba vesz;

7. „meghatalmazott képviselő”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a Közösségben székhellyel rendelkezik, és írásos meghatalmazást kapott a gyártótól, hogy nevében eljárva teljesítse az ebben az irányelvben meghatározott valamennyi kötelezettséget és alaki követelményt, vagy azok egy részét;

8. „importőr”: a Közösségben székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely üzleti tevékenysége során egy harmadik országból származó terméket a közösségi piacon forgalomba hoz;

9. „anyagok”: minden olyan anyag, amelyet a termék életciklusa alatt felhasználtak;

10. „terméktervezés”: azon eljárások sorozata, amelyek egy termék jogi, műszaki, biztonsági, funkcionális, piaci vagy egyéb követelményeit e termék műszaki adataivá alakítják át;

11. „környezetvédelmi jellemző”: egy termék olyan eleme vagy funkciója, amely életciklusa alatt a környezettel kölcsönhatásba léphet;

12. „környezeti hatás”: a környezetben végbement bárminemű változás, amely részben vagy egészben egy termék miatt, annak életciklusa alatt következett be;

13. „életciklus”: egy termékre jellemző, egymásra következő és egymással kapcsolatban levő szakaszok a nyersanyag felhasználásától a végső ártalmatlanításig;

14. „újrafelhasználás”: bármely olyan művelet, amely révén egy terméket vagy alkatrészeit az első használatot követően az eredeti rendeltetésével azonos célra használják, beleértve a begyűjtőhelyre, forgalmazóhoz, újrahasznosítóhoz vagy gyártóhoz visszajuttatott termék folyamatos használatát, továbbá egy termék felújítást követő újbóli használatbavételét;

15. „újrafeldolgozás”: a termelési folyamat során a hulladék eredeti célra, vagy más, az energia visszanyerésétől eltérő célra történő feldolgozása;

16. „energia-visszanyerés”: a hulladék tüzelőanyagként, közvetlen égetéssel történő felhasználása energiafejlesztés céljából más hulladékkal együtt, vagy anélkül, de a fejlesztett hő visszanyerésével;

17. „visszanyerés”: a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] II. B. mellékletében előírt valamelyik művelet alkalmazása;

18. „hulladék”: bármely olyan, a 2006/12/EK irányelv I. mellékletében meghatározott kategóriákba sorolható anyag vagy tárgy, amelyet annak birtokosa selejtezett vagy selejtezni szándékozik, vagy köteles selejtezni;

19. „veszélyes hulladék”: minden olyan hulladék, amely az 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv [2] 1. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozik;

20. „ökológiai profil”: a termékre vonatkozó végrehajtási intézkedéseknek megfelelő leírás, amely egy termékhez a teljes életciklusa során kapcsolódó, a környezeti hatások szempontjából jelentős és mérhető fizikai mennyiségekkel kifejezhető inputokat és outputokat (anyagokat, kibocsátásokat és hulladékot) tartalmazza;

[1] HL L 114., 2006.4.27., 9. o.
[2] HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

21. „környezetvédelmi teljesítmény”: egy termék esetében a gyártónak a termék környezetvédelmi jellemzői terén elért eredményei, amelyeket a műszaki dokumentációban foglalnak össze;

22. „a környezetvédelmi teljesítmény növelése”: egy termék környezetre gyakorolt hatását több generáción keresztül csökkentő eljárások, bár nem szükségszerűen a termék valamennyi környezetvédelmi jellemzőjére egyszerre kiterjedően;

23. „környezetbarát tervezés”: a környezetvédelmi szempontok integrálása a termék tervezésébe azzal a céllal, hogy a termék környezetvédelmi teljesítménye annak egész életciklusára kiterjedően javuljon;

24. „környezetbarát tervezési követelmény”: egy termékkel vagy egy termék megtervezésével kapcsolatos minden olyan követelmény, amelynek célja a környezetvédelmi teljesítmény növelése, vagy bármely olyan információszolgáltatási követelmény, amely a termék környezetvédelmi jellemzőivel kapcsolatos;

25. „általános környezetbarát tervezési követelmény”: bármely, egy termék ökológiai profiljára, mint egészre alapozott környezetbarát tervezési követelmény, egyes különös környezetvédelmi jellemzőkre vonatkozó meghatározott határértékek nélkül;

26. „különös környezetbarát tervezési követelmény”: számszerűsített és mérhető környezetbarát tervezési követelmény, amely egy terméknek egy meghatározott környezetvédelmi jellemzőjére vonatkozik, például a használat közbeni energiafogyasztásra, és amelyet az adott kimenő teljesítmény egységére számítottak ki;

27. „harmonizált szabvány”: egy elismert szabványügyi testület által a Bizottság megbízásából, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] megállapított eljárásokkal összhangban egy európai követelmény meghatározására elfogadott, kötelező erővel nem bíró műszaki feltétel.

3. cikk

Forgalomba hozatal és/vagy használatbavétel

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó termékek csak akkor legyenek forgalomba hozhatók és/vagy használatba vehetők, ha megfelelnek az említett intézkedéseknek és az 5. cikknek megfelelő CE-jelöléssel vannak ellátva.

(2) A tagállamok kijelölik a piacfelügyeletért felelős hatóságokat. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezek a hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek, és azt felhasználják annak érdekében, hogy az ezen irányelv alapján rájuk háruló megfelelő intézkedéseket meg tudják hozni. A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóságok feladatait, hatáskörét és szervezeti formáját, amely hatóságok a következőkre jogosultak:

a) megfelelő termék-megfelelőségi vizsgálatok lebonyolítása a szükséges mértékben, és a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének kötelezése a nem megfelelő termék piacról történő visszahívására a 7. cikk értelmében;

b) a végrehajtási intézkedésekkel összhangban, az érintett felek részéről minden szükséges információ rendelkezésre bocsátása;

c) termékminta-vétel és a termékminták megfelelőségi vizsgálata.

(3) A tagállamok a piacfelügyelet eredményeiről tájékoztatják a Bizottságot, és amennyiben szükséges, a Bizottság ezt az információt más tagállamoknak is átadhatja.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóknak és más érdekelt feleknek módjuk legyen észrevételeket tenni az illetékes hatóságok számára a termék megfelelőségével kapcsolatban.

4. cikk

Az importőr felelőssége

Amennyiben a gyártó nem rendelkezik székhellyel a Közösség területén, és nincs meghatalmazott képviselője, az importőr köteles:

a) biztosítani, hogy a forgalomba hozott és/vagy használatba vett termék megfeleljen ennek az irányelvnek és az alkalmazandó végrehajtási intézkedésnek; valamint

b) megőrizni és elérhetővé tenni az EK-megfelelési nyilatkozatot és a műszaki dokumentációt.

5. cikk

A jelölés és az EK-megfelelőségi nyilatkozat

(1) A végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala és/vagy használatbavétele előtt a terméket CE-jelöléssel kell ellátni, és EK-megfelelőségi nyilatkozatot kell kiállítani, amelyben a gyártó vagy meghatalmazott képviselője tanúsítja és kijelenti, hogy a termék megfelel az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó rendelkezésének.

(2) A CE-jelölés a „CE” kezdőbetűkből áll, a III. mellékletben szereplő mintának megfelelően.

(3) Az EK-megfelelőségi nyilatkozat a VI. mellékletben meghatározott adatokat és a megfelelő végrehajtási intézkedésre való utalást tartalmazza.

[1] HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

(4) Tilos a terméken olyan jelzések feltüntetése, amelyek félrevezethetik a felhasználókat a CE-jelölés jelentését és formáját illetően.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy az I. melléklet 2. része értelmében nyújtott tájékoztatás a tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein szerepeljen, amennyiben a termék eljut a végfelhasználóhoz.

A tagállamok engedélyezik ezen információ feltüntetését az Európai Unió intézményeinek egy vagy több hivatalos nyelvén is.

Az első albekezdés alkalmazásában a tagállamok különösen a következőket veszik figyelembe:

a) az információ feltüntethető-e harmonizált szimbólumok vagy elismert kódok, vagy más intézkedések segítségével; és

b) a termék feltételezhető felhasználóinak körét és a nyújtandó tájékoztatás jellegét.

6. cikk

Szabad mozgás

(1) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják egy termék területükön történő forgalomba hozatalát és használatbavételét az I. melléklet 1. részében meghatározott, az alkalmazandó végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó környezetbarát tervezési paraméterekkel kapcsolatos környezetbarát tervezési követelményekre történő hivatkozással abban az esetben, ha az megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó rendelkezéseinek, és az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel van ellátva.

(2) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel ellátott termék területükön történő forgalomba hozatalát és használatbavételét az I. melléklet 1. részében meghatározott, az alkalmazandó végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó környezetbarát tervezési paraméterekkel kapcsolatos környezetbarát tervezési követelményekre történő hivatkozással abban az esetben, ha az alkalmazandó végrehajtási intézkedés értelmében nincs szükség környezetbarát tervezési követelményre.

(3) A tagállamok nem akadályozhatják meg olyan termékek bemutatását – szakmai vásárokon, kiállításokon, termékbemutatókon stb. –, amelyek nem felelnek meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseinek abban az esetben, ha jól látható jelölés utal arra, hogy azokat nem hozzák forgalomba és/vagy veszik használatba addig, amíg a megfelelőségük nem biztosított.

7. cikk

Védzáradék

(1) Ha egy tagállam megállapítja, hogy egy, az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel ellátott és rendeltetésszerűen használt termék nem felel meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó rendelkezésének, a gyártót vagy meghatalmazott képviselőjét kötelezi arra, hogy a terméket hozza az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseivel és/vagy a CE-jelöléssel összhangba, és a tagállam által megállapított feltételek mellett szüntesse meg a jogsértést.

Ha elegendő bizonyíték van arra, hogy egy termék feltételezhetően nem felel meg az előírásoknak, a tagállamnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, amelyek a megfelelőség hiányának fokától függően akár a termék forgalomba hozatalának megtiltását is jelenthetik mindaddig, amíg a megfelelőség meg nem valósul.

Ha a nem megfelelőség továbbra is fennáll, a tagállam megtiltja vagy korlátozza az adott termék forgalomba hozatalát és/vagy használatba vételét, vagy gondoskodik arról, hogy a terméket kivonják a piacról.

A forgalomba hozatal megtiltásáról, illetve a forgalomból való kivonásról a Bizottságot és többi tagállamot azonnal tájékoztatni kell.

(2) A tagállam által a termék forgalomba hozatalát és/vagy használatbavételét tiltó vagy korlátozó, ezen irányelv alapján hozott határozatnak meg kell jelölnie az alapjául szolgáló indokokat.

A határozatról azonnal értesíteni kell az érintett felet, és egyidejűleg tájékoztatást kell nyújtani részére az adott tagállamban rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről és ezek előterjesztésének határidejéről.

(3) A tagállam az (1) bekezdés alapján hozott határozatáról annak indokolásával haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot, és közli, hogy a megfelelőség mely alábbi okból nem teljesült:

a) az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseinek be nem tartása;

b) a 10. cikk (2) bekezdésben említett harmonizált szabványok helytelen alkalmazása;

c) a 10. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban előforduló hiányosság.

(4) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd az érintett felekkel, és műszaki véleményt kérhet független külső szakértőktől.

A konzultációt követően a Bizottság azonnal tájékoztatja véleményéről a tagállamot, amelyik a döntést meghozta és a többi tagállamot.

Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a határozat megalapozatlan volt, erről azonnal tájékoztatja tagállamokat.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett határozat indoka a harmonizált szabványokban előforduló hiányosság volt, a Bizottság azonnal megindítja a 10. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett eljárást. A Bizottság ezzel egyidejűleg tájékoztatja a 19. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot.

(6) A tagállamok és a Bizottság megteszik a szükséges intézkedéseket az eljárás során keletkezett információk titkos jellegének megőrzésére, amennyiben ez indokolt.

(7) A tagállamok által e cikk alapján hozott határozatokat átlátható módon nyilvánosságra kell hozni.

(8) A Bizottságnak a határozatokról készített véleményét közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

8. cikk

Megfelelőség-értékelés

(1) A végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala és/vagy használatbavétele előtt a gyártó vagy annak meghatalmazott képviselője gondoskodik arról, hogy a termék megfelelőség-értékelését az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó követelményére tekintettel elvégezzék.

(2) A megfelelőség-értékelési eljárás a végrehajtási intézkedésben kerül meghatározásra, és a gyártóra bízza a választást az ezen irányelv IV. mellékletében meghatározott belső tervezés-ellenőrzés és az ezen irányelv V. melléklete szerinti irányítási rendszer között. Megfelelően indokolt esetben, és amennyiben ez a kockázattal arányos, a megfelelőség-értékelési eljárás meghatározható a 768/2008/EK határozat II. mellékletében leírt vonatkozó modulok közül is.

Amennyiben egy tagállam egy termékkel kapcsolatban a megfelelés lehetséges hiányának komoly jeleit észleli, a lehető leghamarabb közzétesz egy indoklással ellátott megfelelőség-értékelést a termékről, amelyet egy illetékes szerv készít el, lehetővé téve adott esetben a korrekciós intézkedések megfelelő időben történő megtételét.

Amennyiben a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó terméket a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] összhangban nyilvántartásba vett szervezet tervezi, és a nyilvántartás kiterjed a tervezési feladatra, vélelmezni kell, hogy a szervezet irányítási rendszere megfelel az ezen irányelv V. mellékletében foglalt követelményeknek.

Ha a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó terméket olyan szervezet tervezi, amelynek az irányítási rendszere magában foglalja a terméktervezési feladatot, és amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett harmonizált szabványokkal összhangban hajtanak végre, vélelmezni kell, hogy ez az irányítási rendszer megfelel az ezen irányelv V. mellékletében foglalt követelményeknek.

(3) A végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatalát és/vagy használatba vételét követően a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének biztosítania kell, hogy a megfelelőség-értékelésre vonatkozó valamennyi dokumentum és a kiadott megfelelőségi nyilatkozatok tagállami ellenőrzés esetére az utolsó termék gyártását követő tíz évig rendelkezésre álljanak.

A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított tíz napon belül a tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátani.

(4) A megfelelőség-értékelésre vonatkozó dokumentumokat és az 5. cikk szerinti EK-megfelelőségi nyilatkozatokat az Európai Unió intézményeinek valamelyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni.

9. cikk

A megfelelőség vélelme

(1) Az 5. cikkben említett CE-jelöléssel ellátott terméket a tagállamok úgy tekintik, hogy azok megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedés vonatkozó rendelkezéseinek.

(2) Azt a terméket, amelyre olyan harmonizált szabványokat alkalmaztak, amelyek hivatkozási számát közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a tagállamok úgy tekintik, hogy az megfelel az e szabványokra alkalmazandó végrehajtási intézkedések követelményeinek.

(3) Az 1980/2000/EK rendelet alapján közösségi ökocímkével ellátott termékek esetében azon előfeltevésből kell kiindulni, hogy azok megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedésben meghatározott környezetbarát tervezési követelményeknek, amennyiben az ökocímke megfelel ezeknek a követelményeknek.

(4) Az ezen irányelv értelmében vett megfelelőség vélelme érdekében a Bizottság a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban határozhat arról, hogy más ökocímkék teljesítik-e az 1980/2000/EK rendelet értelmében vett közösségi ökocímkével azonos követelményeket. Az ilyen ökocímkével ellátott termékekről vélelmezhető, hogy megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedésben meghatározott környezetbarát tervezési követelményeknek, amennyiben az ökocímke megfelel ezeknek a követelményeknek.

[1] HL L 114., 2001.4.24., 1. o.

10. cikk

Harmonizált szabványok

(1) A tagállamok a lehetőségekhez mérten biztosítják, hogy meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az érdekelt felekkel nemzeti szinten konzultációt folytassanak a harmonizált szabványok előkészítése és nyomon követése során.

(2) Ha egy tagállam vagy a Bizottság úgy értékeli, hogy egy harmonizált szabvány, amelynek alkalmazása vélelmezhetően megfelel egy alkalmazandó végrehajtási intézkedés meghatározott rendelkezéseinek, nem felel meg maradéktalanul ezeknek a rendelkezéseknek, az érintett tagállam, vagy a Bizottság indokolásának megküldésével együtt tájékoztatja a 98/34/EK irányelv 5. cikkével létrehozott állandó bizottságot, amely sürgősen véleményt nyilvánít. A bizottság sürgősségi eljárással véleményt alkot.

(3) A bizottság véleménye alapján a Bizottság határoz arról, hogy az érintett harmonizált szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdeti, nem hirdeti ki, korlátozással hirdeti ki, illetve fenntartja vagy visszavonja azokat.

(4) A Bizottság tájékoztatja az érintett európai szabványügyi testületet, és amennyiben szükséges, új megbízást ad az érintett harmonizált szabvány felülvizsgálatára.

11. cikk

Az alkatrészekkel és részegységekkel szemben támasztott követelmények

A végrehajtási intézkedések megkövetelhetik az alkatrészeket és részegységeket forgalomba hozó és/vagy használatba vevő gyártótól vagy meghatalmazott képviselőjétől, hogy nyújtson megfelelő tájékoztatást a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó termék gyártója részére az alkatrészek és részegységek anyagösszetételéről, energiafogyasztásáról, anyagáról és/vagy forrásáról.

12. cikk

Igazgatási együttműködés és információcsere

(1) A tagállamok biztosítják a megfelelő intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatóságokat az egymással való együttműködésre ösztönözzék, valamint arra, hogy ezen irányelv működésének és különösen a 7. cikk végrehajtásának elősegítése érdekében információval lássák el egymást és a Bizottságot.

Az igazgatási együttműködés és információcsere során a lehető legnagyobb mértékben ki kell használni az elektronikus kommunikációs eszközök és a vonatkozó közösségi programok által nyújtott lehetőségeket.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy melyek az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatóságok.

(2) A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere tartalmát és módját a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell megállapítani.

(3) A Bizottság meghozza a megfelelő intézkedéseket a tagállamok közötti, e cikkben említett együttműködés ösztönzése és az ahhoz történő hozzájárulás érdekében.

13. cikk

Kis- és középvállalkozások

(1) A kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) és a mikrovállalkozásoknak szánt programok keretében a Bizottság számításba veszi azokat a kezdeményezéseket, amelyek segítenek a kkv-knak és a mikrovállalkozásoknak termékeik tervezése során beépíteni a környezetvédelmi szempontokat, ideértve az energiahatékonyságot is.

(2) A végrehajtási intézkedést az érintett termékágazatban tevékenykedő kkv-k jellegzetességeire vonatkozó iránymutatások kísérhetik. Amennyiben szükséges, és az (1) bekezdésnek megfelelően, a Bizottság további szakmai anyagokat készíthet ezen irányelv kkv-k általi alkalmazásának megkönnyítése céljából.

(3) A tagállamok biztosítják a kkv-k és a mikrovállalkozások ösztönzését arra, hogy már a terméktervezés szakaszában környezetvédelmi szempontból megfelelő megközelítést válasszanak és alkalmazkodjanak a jövőbeli európai jogszabályokhoz.

14. cikk

A fogyasztók tájékoztatása

A gyártók biztosítják, hogy az alkalmazandó végrehajtási intézkedéssel összhangban – az általuk megfelelőnek tartott formában – a termékek fogyasztói tájékoztatást kapjanak az alábbiakról:

a) a termék tartós felhasználhatóságában a fogyasztók által esetlegesen betöltött szerep; és

b) amennyiben a végrehajtási intézkedések megkívánják, a termék ökológiai jellemzői és a környezetbarát tervezés előnyei.

15. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Ahol egy termék megfelel az e cikk (2) bekezdésében felsorolt feltételeknek, e cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően egy végrehajtási intézkedés vagy egy önszabályozó rendelkezés hatálya alá tartozik. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen végrehajtási intézkedéseket a 19. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett feltételek az alábbiak:

a) a termék Közösségen belül értékesített mennyisége jelentős, vagyis a rendelkezésre álló legfrissebb adatok szerint valószínűsíthetően meghaladja az évi 200 000 egységet;

b) figyelembe véve a forgalomba hozott és/vagy használatba vett mennyiségeket, a termék az 1600/2002/EK döntésben meghatározott közösségi stratégiai prioritások értelmében jelentős környezeti hatást gyakorol a Közösségen belül; és

c) a termék környezeti hatása tekintetében jelentős javulási képességet mutat anélkül, hogy ez túlzott költségekkel járna, különös tekintettel az alábbiakra:

   i. egyéb vonatkozó közösségi jogszabály hiánya, vagy a piaci erők alkalmatlansága a kérdés megfelelő kezelésére; és

   ii. a piacon rendelkezésre álló, azonos funkciójú termékek környezetvédelmi teljesítménye közötti nagy eltérés.

(3) A végrehajtási intézkedések tervezeteinek előkészítése során a Bizottság a 19. cikk (1) bekezdésében említett bizottság véleményét, valamint a következőket veszi figyelembe:

a) az 1600/2002/EK határozatban, illetve a Bizottság Európai Éghajlatváltozási Programjában (European Climate Change Program – ECCP) meghatározott közösségi környezetvédelmi prioritásokat; és

b) a vonatkozó közösségi jogszabályokat és önszabályozást, ideértve az önkéntes megállapodásokat, amelyek a 17. cikknek megfelelő értékelést követően feltételezhetőleg gyorsabban vagy kevesebb költséggel érik el a stratégiai célokat, mint a kötelező előírások.

(4) A végrehajtási intézkedések tervezeteinek készítése során a Bizottság:

a) figyelembe veszi a termék életciklusát és valamennyi lényeges környezetvédelmi jellemzőjét, többek között az energiahatékonyságot. A környezetvédelmi jellemzők elemzésének mélysége és javításuk megvalósíthatósága arányban áll a jelentőségükkel. A termék lényeges környezetvédelmi jellemzőire vonatkozó környezetbarát tervezési követelmények elfogadása nem húzódhat el indokolatlanul az egyéb jellemzőkkel kapcsolatos bizonytalanságok miatt;

b) értékelést készít a környezetre, a fogyasztókra és a gyártókra (beleértve a kkv-kat) gyakorolt hatásról a versenyképesség – beleértve a Közösségen kívüli piacokon fennálló versenyképességet is –, az innováció, a piacra jutás, valamint a költségek és nyereségek tekintetében;

c) figyelembe veszi a tagállamok által lényegesnek tekintett nemzeti környezetvédelmi jogszabályokat;

d) megfelelő konzultációt folytat az érdekelt felekkel;

e) indoklást készít a b) pontban említett értékelés alapján tervezett végrehajtási intézkedésekről; és

f) meghatározza az átültetés időpontját (időpontjait), minden közbenső szakaszt vagy átmeneti intézkedést vagy időszakot, különös tekintettel a kkv-kra, vagy az elsősorban általuk gyártott egyedi termékcsoportokra gyakorolt lehetséges hatásokra.

(5) A végrehajtási intézkedéseknek a következő feltételeknek kell megfelelniük:

a) a felhasználó szempontjából nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a termék működőképességére;

b) nem gyakorolhatnak káros hatást az egészségre, biztonságra és a környezetre;

c) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a fogyasztókra, különösen a termék elérhetőségére és az életciklusa alatti költségekre tekintettel;

d) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást az ipar versenyképességére;

e) elvben a környezetbarát tervezési követelmények előírása nem eredményezheti azt, hogy a gyártókra egy meghatározott, oltalom alatt álló technológiát kényszerítsenek; és

f) nem járhat túlzott adminisztratív terhekkel a gyártókra nézve.

(6) A végrehajtási intézkedések a környezetbarát tervezési követelményeket az I. és/vagy a II. melléklet rendelkezéseivel összhangban határozzák meg.

Különös környezetbarát tervezési követelményeket kell bevezetni az egyes, jelentős környezeti hatással járó környezetvédelmi jellemzőkre vonatkozóan.

A végrehajtási intézkedések arról is rendelkezhetnek, hogy az I. melléklet 1. részében felsorolt környezetbarát tervezési paraméterek közül egyes paraméterek vonatkozásában nem szükséges környezetbarát tervezési követelményt megállapítani.

(7) A követelményeket úgy kell megfogalmazni, hogy a piacfelügyeleti hatóságok meg tudják vizsgálni a terméknek a végrehajtási intézkedésekben foglalt követelményeknek való megfelelését. A végrehajtási intézkedések meghatározzák, hogy a vizsgálatot közvetlenül a terméken vagy a termék műszaki dokumentációja alapján kell elvégezni.

(8) A végrehajtási intézkedések magukban foglalják a VII. mellékletben felsorolt elemeket.

(9) A Bizottság által a végrehajtási intézkedések előkészítése során felhasznált jelentősebb tanulmányokat és elemzéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, különös tekintettel az érdekelt kkv-k egyszerű hozzáférésére és az általuk történő egyszerű felhasználásra.

(10) Adott esetben a környezetbarát tervezésre vonatkozó feltételeket megállapító végrehajtási intézkedés tartalmaz a különböző környezetvédelmi szempontok mérlegelésére vonatkozó rendelkezéseket. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 19. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

16. cikk

Munkaterv

(1) A 15. cikkben megállapított feltételekkel összhangban és a 18. cikkben említett konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően a Bizottság legkésőbb 2011. október 21-ig munkatervet készít, amelyet nyilvánosan hozzáférhető tesz.

A munkaterv a következő három évre vonatkozó, tájékoztató jellegű listát tartalmaz azokról a termékcsoportokról, amelyek tekintetében a végrehajtási intézkedések elfogadását prioritásként kezelik.

A Bizottság, a konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően, rendszeresen módosítja a munkatervet.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett első munkaterv elkészültéig tartó átmeneti időszakban azonban, a 15. cikkben megállapított kritériumokkal összhangban, valamint a konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően, a Bizottság adott esetben előzetesen bevezet:

a) végrehajtási intézkedéseket azokkal a termékekkel kezdve, amelyeket az ECCP úgy határozott meg, mint amelyek igen nagy jelentőségűek az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentésében, így például a fűtő- és vízmelegítő berendezések, az elektromos motorrendszerek, a világítás mind a háztartási, mind a szolgáltatói szektorokban, a háztartási berendezések, az irodai berendezések, mind a háztartási, mind a szolgáltatói szektorokban, a szórakoztató elektronika, valamint a HVAC (hűtő, szellőztető és légkondicionáló) rendszerek; és

b) egy külön végrehajtási intézkedést, amely egy termékcsoportra csökkenti a készenléti veszteségeket.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 19. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

17. cikk

Önszabályozás

Az ezen irányelvvel összefüggésben a végrehajtási intézkedések alternatívájaként előterjesztett önkéntes megállapodásokat vagy egyéb önszabályozó intézkedéseket legalább a VIII. melléklet alapján értékelni kell.

18. cikk

Konzultációs fórum

A Bizottság biztosítja, hogy tevékenységének gyakorlása során minden egyes végrehajtási intézkedés tekintetében figyelembe veszi a tagállamok és minden jelentős, az adott termék vagy termékcsoport vonatkozásában érdekelt fél képviselőinek, így az ipar, a kkv-k, a kézműipar, a szakszervezetek, a kereskedők, a kiskereskedők, az importőrök, a környezetvédő csoportok és fogyasztói szervezetek arányos részvételét. Ezek a felek hozzájárulnak különösen a végrehajtási intézkedések meghatározásához és felülvizsgálatához, a létrehozott piacfelügyeleti mechanizmusok hatékonyságának vizsgálatához és az önkéntes megállapodások vagy egyéb önszabályozó intézkedések értékeléséhez. Ezek a felek konzultációs fórum keretében találkoznak. A fórum eljárási szabályait a Bizottság állapítja meg.

19. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

20. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályaik megszegésére vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, tekintettel a nem megfelelőség fokára és a közösségi piacon forgalomba hozott nem megfelelő termékek mennyiségére. A tagállamok legkésőbb 2010. november 20-ig értesítik ezekről a rendelkezésekről a Bizottságot, és haladéktalanul bejelentenek valamennyi későbbi, ezeket érintő módosítást.

21. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2012-ig felülvizsgálja ezen irányelv és végrehajtási intézkedéseinek hatékonyságát, beleértve, többek között:

a) a jelentős környezetvédelmi paraméterek, így például az erőforrások felhasználásának azonosítását és lefedettségét, figyelembe véve a termékek teljes életciklusát;

b) a végrehajtási intézkedések küszöbértékeit;

c) a piacfelügyeleti mechanizmusokat; és

d) minden ezzel kapcsolatban létrejött önszabályozást.

A Bizottság e felülvizsgálatot követően és figyelembe véve különösen a jelen irányelv alkalmazási körének kiterjesztésével kapcsolatos tapasztalatokat, a 18. cikkben említett konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően megvizsgálja az irányelv alkalmazási köre kiterjesztésének indokoltságát a nem energiával kapcsolatos termékekre, hogy ezáltal jelentősen csökkenjen e termékek környezetre gyakorolt hatása a teljes életciklusuk alatt, és adott esetben ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

22. cikk

Titoktartás

A 11. cikkben és az I. melléklet 2. részében említett, a gyártókat és/vagy meghatalmazott képviselőiket terhelő adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük, és figyelembe kell venniük a kereskedelmileg érzékeny információk titkosságára vonatkozó jogos igényt.

23. cikk

Átültetés nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy 2010. november 20-ig megfeleljenek az 1–9., 11., 14., 15. és 20. cikkeknek és az I–V., VII. és VIII. mellékleteknek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben egy olyan nyilatkozatot is fel kell tüntetniük, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásokként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket ezen irányelv tárgykörében fogadnak el.

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

A IX. melléklet B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba való átültetésére megállapított határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül a IX. melléklet A. részében felsorolt irányelvvel módosított 2005/32/EK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, a X. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

Az általános környezetbarát tervezési követelmények meghatározására szolgáló módszer

(A 155. cikk (6) bekezdésében említettek szerint)

Az általános környezetbarát tervezési követelmények célja a termékek környezetvédelmi teljesítményének határértékek megállapítása nélkül történő növelése, mindenekelőtt a lényeges környezetvédelmi jellemzőkre koncentrálva. Az e mellékletben említett módszert akkor kell alkalmazni, ha a vizsgált termékcsoport határértékeinek megállapítása nem célszerű. A Bizottság a 19. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé terjesztendő végrehajtási intézkedéstervezet elkészítése során meghatározza azokat a lényeges környezetvédelmi jellemzőket, amelyeket a végrehajtási intézkedésben kell előírni.

A 15. cikknek megfelelően megállapítandó általános környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó végrehajtási intézkedés előkészítése során a Bizottság – a végrehajtási intézkedéssel érintett terméknek megfelelő módon – meghatározza a vonatkozó környezetbarát tervezési paramétereket az 1. részben felsoroltak közül, a tájékoztatási kötelezettségeket a 2. részben felsoroltak közül, és a gyártóval szemben a 3. részben felsorolt követelményeket.

1. rész: A termékekre vonatkozó környezetbarát tervezési paraméterek

1.1. A lényeges környezetvédelmi jellemzőket a termék életciklusának következő szakaszaihoz hozzárendelve kell megállapítani, amennyiben azok a termék tervezéséhez kapcsolódnak:

a) nyersanyag kiválasztása és felhasználása;

b) gyártás;

c) csomagolás, szállítás és forgalmazás;

d) használatbavétel és karbantartás;

e) használat; és

f) az életciklus vége, vagyis a terméknek az első használat befejezésétől a végső ártalmatlanításig tartó állapota.

1.2. Minden egyes szakaszban a következő, jelentőséggel bíró környezetvédelmi jellemzőket kell értékelni:

a) a becsült anyag-, energiafogyasztás, egyéb források, pl. friss víz fogyasztása;

b) előzetesen kiszámított lég-, víz- és talajszennyezés;

c) várható ártalmas fizikai hatások, pl. zaj, rezgés, sugárzás, elektromágneses tér;

d) a várhatóan keletkező hulladék mennyisége; és

e) az újrafelhasználás, újrafeldolgozás, anyagok és/vagy energia visszanyerésének lehetőségei, tekintettel a 2002/96/EK irányelvre.

1.3. Egy termékre vonatkozóan az 1.2 pontban említett környezetvédelmi jellemzők növelése lehetőségének értékelésére különösen a következő paramétereket kell megfelelően felhasználni, illetve másokkal kiegészíteni szükség esetén:

a) a termék súlya és térfogata;

b) az újrafeldolgozás során nyert anyagok felhasználása;

c) energia, víz és egyéb források felhasználása az életciklus alatt;

d) a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ([1]) értelmében az egészségre és/vagy a környezetre ártalmasnak minősített anyagok felhasználása, tekintettel az egyes meghatározott anyagok forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó jogszabályok, így az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/769/EGK tanácsi irányelv ([2]), illetve a 2002/95/EK irányelv rendelkezéseire;

e) a rendeltetésszerű használathoz és karbantartáshoz szükséges fogyóanyagok mennyisége és jellemzői;

f) az újrafelhasználás és újrafeldolgozás mutatói: a felhasznált anyagok és alkatrészek száma; a szabványos alkatrészek felhasználása; a szétszereléshez szükséges idő; a szétszereléshez szükséges szerszámok bonyolultsága; az alkatrészeket és anyagokat kódoló szabványoknak az újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra alkalmas anyagok és alkatrészek elkülönítésére történő használata (beleértve a műanyagok ISO-szabványok szerinti jelölését is); a könnyen visszaforgatható anyagok használata; az értékes és más visszaforgatható alkatrészekhez és anyagokhoz való könnyű hozzáférés; a veszélyes anyagokat tartalmazó alkatrészekhez és anyagokhoz való könnyű hozzáférés;

g) használt alkatrészek beépítése;

h) az alkatrészek és teljes részegységek újrafelhasználására és újrafeldolgozására káros műszaki megoldások elkerülése;

i) az életciklus meghosszabbítása az alábbiakkal kifejezve: a legkisebb garantált élettartam, a tartalék alkatrészek minimális rendelkezésre állásának ideje, modulrendszerű felépítés, fejleszthetőség, javíthatóság;

j) a keletkező hulladék és a keletkező veszélyes hulladék mennyisége;

k) légszennyezés (üvegházhatású gázok, savasító vegyületek, illékony szerves vegyületek, ózonfogyasztó anyagok, a környezetet szennyező, le nem bomló szerves anyagok, nehézfémek, finom részecskék és szuszpendált szemcsés anyagok), a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) sérelme nélkül;

l) vízszennyezés (nehézfémek, az oxigénegyensúlyt hátrányosan befolyásoló anyagok, le nem bomló szerves szennyező anyagok); és

m) talajszennyezés (különösen veszélyes anyagok kiszivárgása és kifolyása a termékek felhasználási fázisában és a bemosódás lehetősége a hulladékba kerülés után).

2. rész: Információszolgáltatásra vonatkozó követelmények

A végrehajtási intézkedések megkövetelhetik a gyártótól, hogy információt szolgáltasson azon tényezőkre vonatkozóan, amelyek az energiafelhasználó termékeknek a gyártótól eltérő felek részéről történő kezelésének, felhasználásának, vagy újrafeldolgozásának módját befolyásolhatják. Ezen információk körébe tartozhatnak – amennyiben alkalmazható – a következők:

a) a tervezőtől származó, a gyártási folyamatra vonatkozó információ;

b) a termék lényeges környezetvédelmi jellemzőire és környezetvédelmi teljesítményére vonatkozó, a termék forgalomba hozatalát kísérő fogyasztói információ, amely a fogyasztó részére lehetővé teszi a termék ilyen jellemzőinek összehasonlítását;

c) a lehető legkisebb mértékű környezetkárosítás és az optimálisan elvárható életciklus biztosítása érdekében a termék be-/felszerelésének, használatának és karbantartásának módjára vonatkozó, a termék selejtezési céllal történő visszaküldésének módjáról és, ahol ez lehetséges, a tartalék alkatrészek szállíthatóságának időtartamáról és a termék kiegészítésének lehetőségeiről szóló fogyasztói információ; és

d) az életciklus végén történő szétbontást, újrafeldolgozást és ártalmatlanítást kezelő létesítményekre vonatkozó információ.

Ezt az információt, amennyiben lehetséges, magán a terméken kell feltüntetni.

Ennek a tájékoztatásnak figyelembe kell vennie az egyéb közösségi jogszabályok vonatkozó kötelezettségeit, például a 2002/96/EK irányelvben foglaltakat.

([1]) HL 196., 1967.8.16., 1. o.
([2]) HL L 262., 1976.9.27., 201. o.
([3]) HL L 59., 1998.2.27., 1. o.

3. rész: A gyártóval szemben támasztott követelmények

1. A végrehajtási intézkedésekben meghatározott, a termékek előállítására jelentős hatást gyakorló környezetvédelmi jellemzők tárgyalása kapcsán a termékek gyártója köteles a termékmodell teljes életciklusára kiterjedő elemzést végezni, amely a szokásos üzemi körülményeken és a termék rendeltetési célján alapuló reális feltételezéseken alapszik. Más környezetvédelmi jellemzőket is meg lehet vizsgálni önkéntes alapon.

   Az elemzés alapján a gyártó elkészíti a termék ökológiai profilját. Ezt a termék környezeti hatásaira, a termék életciklusa alatt mérhető fizikai mennyiségekkel kifejezett és jellemzett inputokra/outputokra kell alapozni.

2. A gyártó ezt az értékelést arra használja fel, hogy alternatív tervezési megoldásokat is mérlegeljen, és az irányadó értékek segítségével a termék elért környezetvédelmi teljesítményét hasonlítsa össze.

   A Bizottság a végrehajtási intézkedésekben, az intézkedések előkészítése során összegyűjtött információ alapján határozza meg a referenciaértékeket.

   Egy adott tervezési megoldás kiválasztásakor, az összes vonatkozó jogszabályra tekintettel ésszerű egyensúlyra kell törekedni a különböző környezetvédelmi jellemzők között, és a környezetvédelmi jellemzők és egyéb fontos követelmények között, mint pl. a biztonság, az egészségvédelem, a funkcionalitás, a minőség és a teljesítmény műszaki feltételei, a gazdasági jellemzők, ideértve a gyártási költségeket és a piacképességet.

II. MELLÉKLET

A különös környezetbarát tervezési követelmények meghatározására szolgáló módszer

(A 15. cikk (6) bekezdésében említettek szerint)

A különös környezetbarát tervezési követelmények célja a termék egy kiválasztott környezetvédelmi jellemzőjének a javítása. Ez a termék életciklusának különböző szakaszaiban adott anyagok felhasználásának csökkentésére vonatkozó követelmények formájában valósulhat meg (pl. a vízfogyasztás korlátozása a használat fázisában, vagy egy, a termékbe beépített anyag mennyiségének korlátozása, vagy az újra feldolgozott anyag minimálisan előírt mennyisége).

A 15. cikknek megfelelően megállapítandó különös környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó végrehajtási intézkedés előkészítése során a Bizottság – a végrehajtási intézkedés által érintett terméknek megfelelően – meghatározza a vonatkozó környezetbarát tervezési paramétereket az I. melléklet 1. részében felsoroltak közül, és a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban meghatározza e követelmények szintjét, a következőknek megfelelően:

1. Műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzéssel ki kell választani a piacon a termék néhány reprezentatív modelljét, és meg kell határozni azokat a műszaki lehetőségeket, amelyekkel növelni lehet a termék környezetvédelmi teljesítményét, elkerülve a teljesítménynek és használati értéknek minden jelentős csökkenését.

   A műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzésnek azt is meg kell határoznia a vizsgált környezetvédelmi jellemzők tekintetében, hogy melyik a piacon elérhető, legjobban teljesítő termék és technológia.

   Az elemzések során, valamint a követelmények meghatározásakor figyelembe kell venni a nemzetközi piacokon beszerezhető termékek teljesítményét és a más országok jogszabályaiban megállapított teljesítménymutatókat.

   Az elemzés alapján és számításba véve a gazdasági és műszaki megvalósíthatóságot, valamint a növelés lehetőségét is, a termék környezeti hatásainak minimalizálása érdekében konkrét intézkedéseket kell hozni.

   A felhasználás során fogyasztott energiát illetően a fogyasztás vagy energiahatékonyság szintjét úgy kell meghatározni, hogy a termék reprezentatív modelljének végfelhasználója számára az életciklus költségeit minimalizálják, ugyanakkor más környezeti hatások következményeit is számításba vegyék. Az életciklus-költségek elemzési módszere reális diszkontrátát alkalmaz, amely az Európai Központi Bank által szolgáltatott adatokon és a termék élettartamának reális hosszúságán alapul; alapját képezi továbbá a vételár változásainak összege (amely az ipari költségekből adódó változásokból ered) és a működési költségek változásainak összege, amelyek a reprezentatív termékmodellek teljes élettartamán keresztül adódó műszaki fejlesztési lehetőségekből vezethetők le. A működési költségek elsődlegesen az energiafogyasztást és az egyéb erőforrásokra költött pótlólagos kiadásokat, például víz vagy mosó- és tisztítószerek, jelentik.

   A jelentős költségelemekre, mint például az energia vagy egyéb forrás ára, a nyersanyagköltség vagy a termelés költségei, diszkontráták, és adott esetben a külső környezetvédelmi költségekre – beleértve az elkerült üvegházhatású gázkibocsátásokat – is kiterjedő érzékenységi elemzéssel kell kimutatni, hogy lehet-e lényeges változásokra számítani, és az általános következtetések kellően megbízhatók-e. A követelményt ennek megfelelően kell kiigazítani.

   Hasonló módszert kell alkalmazni a többi forrásra, pl. a vízre is.

2. A műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzés kifejlesztéséhez az egyéb közösségi tevékenységek keretében összegyűjtött és rendelkezésre álló információt kell felhasználni.

   Ugyanez vonatkozik a világ más részein végrehajtott programokból rendelkezésre álló, az Európai Unió gazdasági partnereivel folytatott kereskedelemben megjelenő termékek különös környezetbarát tervezési követelményeinek meghatározására vonatkozó információra is.

3. A követelmény a termék újratervezési ciklusának figyelembevételével megállapított napon lép hatályba.

III. MELLÉKLET

A CE-jelölés

(Az 5. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően)

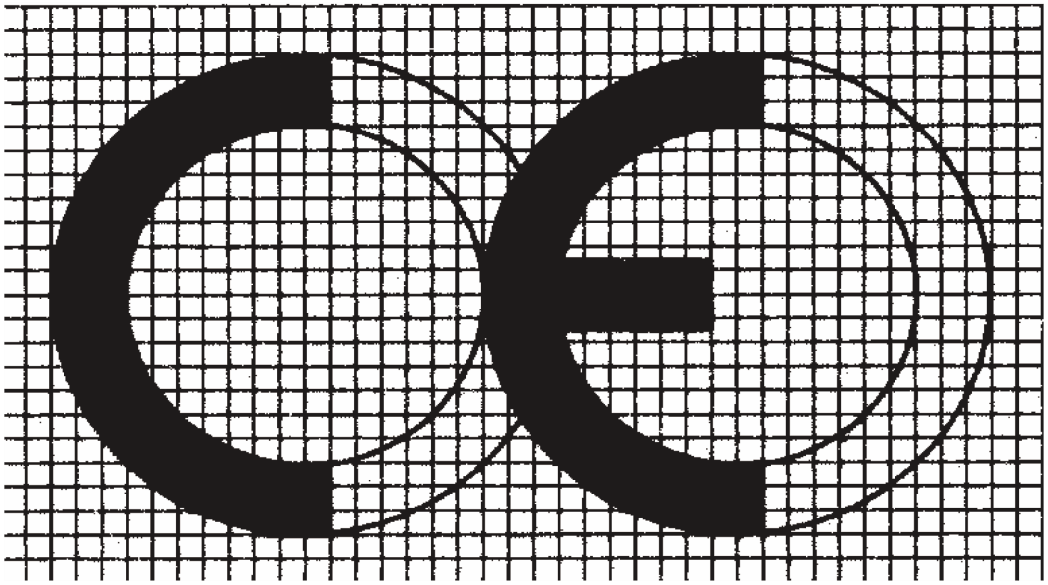

A CE-jelölés magassága legalább 5 mm. Amennyiben a CE-jelölést kicsinyítik vagy nagyítják, a fenti négyzethálós rajzon megadott arányokat kell betartani.

A CE-jelölést a terméken kell rögzíteni. Amennyiben ez nem lehetséges, azt a csomagoláson és a kísérő okmányokon kell helyezni.

IV. MELLÉKLET

Belső tervezés-ellenőrzés

(A 8. cikk (2) bekezdésében említettek szerint)

1. Ez a melléklet azt az eljárást írja le, amely szerint a gyártó vagy meghatalmazott képviselője, aki a 2. pontban meghatározott kötelezettségek teljesítését végzi, biztosítja és kijelenti, hogy a termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek. Az EK-megfelelőségi nyilatkozat egy vagy több termékre vonatkozhat, és annak megőrzéséről a gyártó gondoskodik.

2. A termék megfelelőségének értékelését lehetővé tevő műszaki dokumentációt és a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeit a gyártó egységes szerkezetbe foglalja.

   A dokumentáció – egyebek között – a következőket tartalmazza:

   a) a termék és rendeltetésszerű használatának általános leírása;

   b) a gyártó által elvégzett környezetvédelmi értékelés vonatkozó eredményei, és/vagy a környezetvédelmi értékelésre vonatkozó szakirodalmi, vagy esettanulmányi hivatkozások, amelyeket a gyártó a termék tervezési megoldásának meghatározásánál, értékelésénél és dokumentálásánál használt fel;

   c) a termék ökológiai profilja, ahol ezt a végrehajtási intézkedés megköveteli;

   d) a terméktervezésnek a környezetvédelmi tervezési jellemzőkre vonatkozó elemei;

   e) a 10. cikkben említett megfelelő szabványok listája, amelyeket részben vagy egészben felhasználtak, továbbá egy leírás arról a megoldásról, amely megfelel a hatályos környezetvédelmi intézkedés követelményeinek, amennyiben a 10. cikk szerinti szabványok nem kerültek alkalmazásra, vagy amennyiben ezek a szabványok nem teljesen felelnek meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés követelményeinek;

   f) az I. melléklet 2. részében meghatározottak szerint a termék környezetvédelmi tervezési jellemzőiről szolgáltatandó információk; és

   g) a környezetbarát tervezési követelmények betartását ellenőrző mérések eredményei, a mérések egyezőségének részleteivel együtt, összehasonlítva a hatályos végrehajtási intézkedés környezetbarát tervezési követelményeivel.

3. A gyártónak minden intézkedést meg kell hoznia annak biztosítására, hogy a terméket a 2. pontban említett tervezési műszaki adatoknak megfelelően gyártsák, és betartsák a rá vonatkozó intézkedés követelményeit.

V. MELLÉKLET

Megfelelőség-értékelési irányítási rendszer

(A 8. cikk (2) bekezdésében említettek szerint)

1. Ez a melléklet azt az eljárást írja le, amely szerint az a gyártó, aki megfelel a 2. pontban foglalt kötelezettségeknek, biztosítja és kijelenti, hogy a termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek. Az EK-megfelelőségi nyilatkozat egy vagy több termékre vonatkozhat, és annak megőrzéséről a gyártó gondoskodik.

2. Az irányítási rendszert fel lehet használni a termék megfelelőségének tanúsítására, feltéve, hogy a gyártó alkalmazza a 3. pontban meghatározott környezetvédelmi elemeket.

3. Az irányítási rendszer környezetvédelmi elemei

Ez a szakasz az irányítási rendszer elemeit és azokat az eljárásokat határozza meg, amelyekkel a gyártó igazolhatja, hogy a termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek.

3.1. A termék környezetvédelmi teljesítményére vonatkozó politika

A gyártónak igazolni kell tudnia a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeinek való megfelelést. A gyártónak ezen felül el kell tudni készítenie a termék környezetvédelmi teljesítményének növelése érdekében a célok és mutatószámok meghatározására és vizsgálatára vonatkozó keretkoncepciót.

A gyártónak minden, a termék általános környezetvédelmi teljesítményének növelését, illetve ökológiai profilja elkészítését célzó intézkedését, amennyiben ezt a végrehajtási intézkedés megköveteli, rajzzal és mintadarabbal rendszeres és előírt módon, írásbeli eljárások és munkautasítások formájában kell dokumentálnia.

Ezek az eljárások és utasítások megfelelő, különösen az alábbiakra vonatkozó leírást tartalmaznak:

a) a termékek megfelelőségének kimutatására készített dokumentáció listája, amelyet adott esetben rendelkezésre kell tudni bocsátani;

b) a termék környezetvédelmi teljesítményének célkitűzései és mutatószámai, a szervezeti felépítés, felelősségek, a vezetői jogkörök, a források csoportosítása, tekintettel a bevezetésükre és karbantartásukra;

c) a gyártás utáni próbák és ellenőrzések, amelyekkel ellenőrzik a termék teljesítményét a környezetvédelmi teljesítmény mutatószámai tekintetében;

d) a szükséges dokumentáció ellenőrzésének eljárási és naprakészen-tartási utasításai; és

e) az irányítási rendszer környezetvédelmi elemei bevezetésének és hatékonyságának ellenőrzését szolgáló módszer.

3.2. Tervezés

A gyártó elkészíti és naprakészen tartja

a) a termék ökológiai profiljának elkészítésére szolgáló eljárási utasításokat;

b) a termék környezetvédelmi teljesítményének célkitűzéseit és mutatószámait, a technológiai lehetőségek mellett a műszaki és gazdasági követelményekre tekintettel; és

c) a célok elérésére készített ütemtervet.

3.3. Végrehajtás és dokumentáció

3.3.1. Az irányítási rendszer dokumentációjának különösen az alábbiaknak kell megfelelnie:

a) meg kell határozni és dokumentálni kell a feladat- és hatásköröket a környezetbarát termékpolitika hatékony végrehajtása és az ellenőrzési és fejlesztési intézkedésekről szóló jelentés érdekében;

b) a dokumentumokat úgy kell összeállítani, hogy az meghatározza a bevezetett tervezési-ellenőrzési és megerősítési technikákat, a termék tervezése közben végzett eljárásokat és rendszeres méréseket; és

c) a gyártónak az irányítási rendszer lényeges környezetvédelmi elemeiről, továbbá a szükséges dokumentáció ellenőrzési eljárásairól leírást kell készíteni és az információt naprakészen kell tartani.

3.3.2. A termékre vonatkozó dokumentáció különösen az alábbiakra vonatkozó leírást tartalmazza:

a) a terméknek és rendeltetésszerű használatának általános leírása;

b) a gyártó által elvégzett környezetvédelmi értékelés vonatkozó eredményei, és/vagy a környezetvédelmi értékelésre vonatkozó szakirodalmi, vagy esettanulmányi hivatkozások, amelyeket a gyártó a termék tervezési megoldásának meghatározásánál, értékelésénél és dokumentálásánál használt fel;

c) a termék ökológiai profilja, ahol a végrehajtási intézkedés megköveteli;

d) a környezetbarát tervezési követelmények betartását ellenőrző mérések eredményei, a mérések megfelelőségének részleteivel együtt, összehasonlítva a hatályos végrehajtási intézkedés környezetbarát tervezési követelményeivel;

e) a gyártónak termékleírásokat kell készítenie, különösen a részben vagy egészben használt harmonizált szabványokról; amennyiben a 10. cikk szerinti harmonizált szabványokat nem alkalmazták, vagy ezek a harmonizált szabványok nem felelnek meg teljesen a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeinek, biztosítania kell a megfelelőséget; és

f) az I. melléklet 2. részében meghatározottak szerint a termék környezetvédelmi tervezési jellemzőiről szolgáltatandó adatokat.

3.4. Ellenőrzés és helyreállító intézkedések

3.4.1. A gyártónak:

a) minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak biztosítására, hogy a terméket a tervezési termékleírásoknak megfelelően gyártsák, és betartsák a termékre vonatkozó végrehajtási intézkedés követelményeit;

b) eljárásokat kell kidolgozni és fenntartani a nem megfelelőségek felkutatása és orvoslása érdekében, és a helyreállító intézkedések szerint kell a dokumentált eljárást módosítania;

c) legalább háromévente el kell végeznie az irányítási rendszer teljes belső, környezetvédelmi szempontú ellenőrzését.

VI. MELLÉKLET

Az EK-megfelelőségi nyilatkozat

(Az 5. cikk (3) bekezdésében említettek szerint)

Az EK-megfelelőségi nyilatkozat a következőket tartalmazza:

1. a gyártó vagy meghatalmazott képviselőjének neve és címe;

2. a termék egyértelmű azonosításához szükséges részletes leírás;

3. ahol szükséges, az alkalmazott harmonizált szabványokra történő hivatkozások;

4. ahol szükséges, az alkalmazott egyéb műszaki szabványokra és termékleírásokra történő hivatkozások;

5. ahol szükséges, a feltüntetett CE-jelölés alkalmazását előíró egyéb közösségi jogszabályokra történő hivatkozás; és

6. a gyártót vagy meghatalmazott képviselőjét jogilag kötelező kötelezettségvállalási joggal felruházott személy azonosító adatai és aláírása.

VII. MELLÉKLET

A végrehajtási intézkedések tartalma

(A 15. cikk (8) bekezdésében említettek szerint)

A végrehajtási intézkedéseknek különösen a következőket kell tartalmazniuk:

1. Az általuk meghatározott termékek típusának pontos meghatározása.

2. Az általuk meghatározott termékekre vonatkozó környezetbarát tervezési követelmény(ek), az alkalmazás időpontja, a fázis- vagy átmeneti intézkedések és időszakok:

   a) általános környezetbarát tervezési követelmény(ek) esetében az I. melléklet 1.1. és 1.2. szakaszaiban említett, vonatkozó szakaszok és jellemzők, a meghatározott környezetvédelmi jellemzők fejlesztésének értékeléséhez szolgáló iránymutatásként az I. melléklet 1.3. szakaszában felsorolt, ide vonatkozó paraméterek példáival kísérve;

   b) a különös környezetbarát tervezési követelmény(ek) szintje(i).

3. Az I. melléklet 1. részében felsorolt környezetbarát tervezési paraméterek közül azok, amelyekhez nem szükséges környezetbarát tervezési követelményt meghatározni.

4. A termékek be/felszerelésével kapcsolatos követelmények, amennyiben közvetlen kihatásuk van a termék környezetvédelmi teljesítményére.

5. Az alkalmazandó mérési szabványok és/vagy mérési módszerek; ahol harmonizált szabványok állnak rendelkezésre, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozási számokat kell használni.

6. A megfelelőség értékelésére vonatkozó, a 93/465/EGK határozatban előírt részletek:

   a) amennyiben az „A” modulon kívüli más modul(oka)t kell alkalmazni, azok a tényezők, amelyek e különös eljárásmód kiválasztásához vezettek;

   b) ahol szükséges, a harmadik fél jóváhagyása és/vagy tanúsítása alapjául szolgáló követelmények.

   Ha az egyéb közösségi szabályok ugyanarra a termékre más modulokat határoznak meg, az érintett követelmény vonatkozásában a végrehajtási intézkedésben meghatározott modul az alkalmazandó.

7. A gyártó információszolgáltatására vonatkozó követelmények, különösen a műszaki dokumentáció azon elemeiről, amelyek megkönnyítik annak ellenőrzését, hogy a termék megfelel-e a végrehajtási intézkedésnek.

8. Az átmeneti időszak hossza, amely alatt a tagállamok kötelesek engedélyezni olyan termékek forgalomba hozatalát és/vagy használatbavételét, amelyek a végrehajtási intézkedés elfogadásának időpontjában megfelelnek a területükön hatályos rendelkezéseknek.

9. A végrehajtási intézkedés értékelésének és esetleges módosításának dátuma, figyelembe véve a technológiai fejlődés sebességét.

VIII. MELLÉKLET

Önszabályozás

(A 17. cikk szerint)

Azon alapvető jogi követelményen túlmenően, amely szerint az önszabályozási kezdeményezések meg kell, hogy feleljenek a Szerződés valamennyi rendelkezésének (különösen a belső piacra és a versenyre vonatkozó rendelkezéseknek) és a Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásainak, beleértve a többoldalú kereskedelmi szabályokat, az indikatív feltételek alábbi nem kimerítő jellegű listáját fel lehet használni az önszabályozási kezdeményezések végrehajtási intézkedés alternatívájaként történő elfogadhatóságának értékelésére ezen irányelvvel összefüggésben:

1. **A részvétel nyitottsága**

Az önszabályozási kezdeményezések mind az előkészületi, mind pedig a végrehajtási szakaszban nyitottak harmadik országok érintett gazdasági szereplőinek részvétele előtt.

2. **Hozzáadott érték**

Az önszabályozási kezdeményezések (az aktuális helyzethez képest) többletértéket kell, hogy képviseljenek az érintett termék környezetvédelmi teljesítményének javítása révén.

3. **Reprezentativitás**

Az önszabályozásban részt vevő vállalatok és egyesületeik az érintett gazdasági szektor szereplőinek nagy többségét – a lehető legkevesebb kivétellel – képviselik. Ügyelni kell a versenyszabályok tiszteletben tartására.

4. **Számszerűsített és fokozatok szerint felállított célok**

Az érintett felek által meghatározott célokat egy jól kidolgozott alaphoz viszonyítva, világosan és pontosan le kell fektetni. Amennyiben az önszabályozási kezdeményezés hosszú távra szól, köztes célokat is meg kell jelölni. A célok és köztes célok tiszteletben tartásának ellenőrzése reális feltételek mellett és hitelesen, világos és megbízható mutatók használatával lehetséges kell, hogy legyen. A kutatásokból származó adatok és a tudományos és technikai alapinformációk meg kell hogy könnyítsék a mutatók felállítását.

5. **A civil társadalom részvétele**

Az átláthatóság biztosítása érdekében az önszabályozási kezdeményezéseket nyilvánosságra kell hozni az interneten és egyéb elektronikus tájékoztatási eszközök segítségével.

Ugyanez vonatkozik mind az időközi, mind pedig a végleges ellenőrzési jelentésekre. Az érdekelt feleket, beleértve a tagállamokat, az ipart, a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezeteket és a fogyasztóvédelmi egyesületeket, az önszabályozási kezdeményezésekkel kapcsolatban észrevételek megtételére kell felkérni.

6. **Felügyelet és jelentéstétel**

Az önszabályozási kezdeményezéseknek egy jól kidolgozott ellenőrzési rendszert kell tartalmazniuk, amely világosan megjelöli a vállalatok és a független ellenőrök felelősségi körét. A Bizottság szolgálatai a célok megvalósítását ellenőrzik az önszabályozási kezdeményezések résztvevőivel együttműködve.

Az ellenőrzésre és jelentésre vonatkozó programnak részletesnek, átláthatónak és objektívnek kell lennie. A Bizottság szolgálatai, a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott konzultációs fórum segítségével megvizsgálják, hogy megvalósultak-e az önkéntes vállalás vagy más önszabályozási intézkedések alapcéljai.

7. **Az önszabályozási kezdeményezés működtetésének költséghatékonysága**

Az önszabályozási kezdeményezések működtetésének költsége, különösen ami az ellenőrzést illeti, nem járhat együtt a célokhoz és más, rendelkezésre álló politikai eszközhöz képest aránytalanul nagy adminisztratív költségekkel.

8. **Fenntarthatóság**

Az önszabályozási kezdeményezéseknek meg kell felelniük ezen irányelv politikai céljainak, beleértve az integrált megközelítést, és összhangban kell állniuk a fenntartható fejlődés gazdasági és szociális dimenzióival. A fogyasztók érdekeinek védelmét, nevezetesen az egészséget, életminőséget és gazdasági érdekeket be kell építeni a kezdeményezésekbe.

9. **Az ösztönzések összeegyeztethetősége**

Kevéssé valószínű, hogy az önszabályozási kezdeményezések a remélt eredményre vezetnek, ha más ösztönző tényezők és intézkedések – a piaci nyomás, az adók, a nemzeti jogszabályok – ellentmondásos jelzéseket adnak az önszabályozási kezdeményezések résztvevőinek. E tekintetben elengedhetetlen a politikák közötti összhang, és ezt figyelembe kell venni a kezdeményezés hatékonyságának értékelésekor.

IX. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(a 24. cikkben említetteknek megfelelően)

2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 191., 2005.7.22., 29. o.)	
2008/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 81., 2008.3.20., 48. o.)	csak az 1. cikk

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre és alkalmazásra előírt határidők listája

(a 24. cikkben említetteknek megfelelően)

Irányelv	Az átültetésre előírt határidő
2005/32/EK	2007. augusztus 11.
2008/28/EK	—

X. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2005/32/EK irányelv	Ez az irányelv
1–20. cikk	1–20. cikk
21. cikk	—
22. cikk	—
23. cikk	21. cikk
24. cikk	22. cikk
25. cikk	—
—	23. cikk
—	24. cikk
26. cikk	25. cikk
27. cikk	26. cikk
I–VIII. melléklet	I–VIII. melléklet
—	IX. melléklet
—	X. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/126/EK IRÁNYELVE

(2009. október 21.)

a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz II. fázisú visszanyeréséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával történő konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ([3]) létrehozta azt az igényt, hogy a levegőszennyezést olyan szintre kell csökkenteni, amely minimalizálja az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt káros hatásokat.

(2) Az illékony szerves vegyületek kibocsátásának és azok országhatárokon átterjedő áramlásának ellenőrzéséről szóló genfi jegyzőkönyv kibocsátás-csökkentési célokat határoz meg az illékony szerves vegyületekre (VOC) vonatkozóan, a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló göteborgi jegyzőkönyv ([4]) pedig négy szennyező anyagra – a kén-dioxidra, a nitrogén-oxidokra, a VOC-okra és az ammóniára – vonatkozóan állapít meg összkibocsátási határértékeket, és megköveteli, hogy a rendelkezésre álló legjobb technikákat alkalmazzák a kibocsátás alacsonyan tartása érdekében.

(3) A környezeti levegő minőségéről és a „Tisztább levegőt Európának” elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ([5]) a talajközeli ózonra és benzolra vonatkozóan levegőminőségi célkitűzéseket határoz meg, az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) pedig nemzeti összkibocsátási határértékeket állapít meg a talajközeli ózon kialakulásában szerepet játszó VOC-okra vonatkozóan. A VOC-kibocsátások, beleértve a benzingőzt is, egy tagállamban hozzájárulhatnak a levegőminőségi problémákhoz más tagállamokban.

(4) Az ózon is üvegházhatást okozó gáz, amely hozzájárul a légköri felmelegedéshez és az éghajlatváltozáshoz.

(5) Az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és a tárolótelepekről üzemanyagtöltő állomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről (az I. fázisú benzingőz-visszanyerésről) szóló, 1994. december 20-i 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([7]) a benzin tárolásakor és a tárolótelepekről üzemanyagtöltő állomások részére történő elosztásakor kibocsátott benzingőz visszanyerésére irányul.

(6) A gépjárművek töltőállomáson történő üzemanyag-feltöltésekor is szabadul fel benzingőz a töltőállomásokon, és ezt a 94/63/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő módon kell visszanyerni.

(7) Különféle közösségi eszközöket dolgoztak ki és hajtottak végre a VOC-kibocsátások korlátozására. További fellépésre van azonban szükség a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési programban és a 2001/81/EK irányelvben meghatározott egészségügyi és környezetvédelmi célkitűzések elérése érdekében.

(8) A közúti közlekedésben használt üzemanyagokból származó, teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése érdekében a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) 2011. január 1-jétől lehetővé teszi a bioüzemanyag-összetevőknek a korábbinál nagyobb arányát tartalmazó benzin piaci forgalomba hozatalát. Ez a VOC-kibocsátás növekedéséhez vezethet, mivel a tagállamok korlátozott eltéréseket alkalmazhatnak az említett irányelvnek a benzingőz-nyomásra vonatkozó követelményei tekintetében.

([1]) 2009. május 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) Az Európai Parlament 2009. május 5-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.
([3]) HL L 242., 2002.9.10., 1. o.
([4]) HL L 179., 2003.7.17., 3. o.
([5]) HL L 152., 2008.6.11., 1. o.
([6]) HL L 309., 2001.11.27., 22. o.
([7]) HL L 365., 1994.12.31., 24. o.
([8]) HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

(9) A meglévő töltőállomásoknak szükségük lehet a meglévő infrastruktúra átalakítására, és érdemes beépíteniük benzingőz-visszanyerő berendezést az üzemanyagellátó-rendszer jelentős felújításakor (azaz a töltőállomás infrastruktúrájának, különösen a tartályok és a csövek lényeges megváltoztatásakor vagy megújításakor), mivel ez jelentősen csökkenti a szükséges átalakítások költségét. A nagyobb meglévő töltőállomások azonban jobban képesek alkalmazkodni, és korábban kellene üzembe helyezniük a benzingőz-visszanyerést, mivel nagyobb mértékben járulnak hozzá a kibocsátásokhoz. Az új töltőállomások már a töltőállomás tervezésekor és megépítésekor integrálhatják a benzingőz-visszanyerő berendezést, így azonnal üzembe helyezhetik e berendezést.

(10) Az újonnan gyártott gépjárművek üzemanyagtartálya nem tartalmaz benzingőzt. Ezért helyénvaló eltérést alkalmazni az ilyen gépjárművek első üzemanyag-feltöltésére vonatkozóan.

(11) Bár több tagállam is rendelkezik nemzeti követelményekkel a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerekre vonatkozóan, közösségi szabályozás nincs. Helyénvaló ezért megállapítani a benzingőz-visszanyerés egységes minimumszintjét a magas szintű környezeti haszon biztosítása és a benzingőz-visszanyerő berendezések kereskedelmének megkönnyítése érdekében.

(12) El kell végezni valamennyi beépített II. fázisú benzingőz-visszanyerő berendezés időszakos ellenőrzését annak biztosítására, hogy a benzingőz-visszanyerő berendezés valódi kibocsátás-csökkentést eredményezzen. A tagállamok eldönthetik, hogy az ellenőrzéseket az alábbiak közül ki vagy kik végezzék: hivatalos vizsgálati szervek, maga az üzemeltető vagy egy harmadik fél. Hivatalos vizsgálatok esetén a tagállamoknak figyelembe kell venniük a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló, 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlást ([1]).

(13) A II. fázisú benzingőz-visszanyerő berendezéseket rendszeresen tesztelni kell. Ösztönözni kell az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN), hogy dolgozzon ki egy harmonizált tesztelési módszert.

(14) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, mivel az előírások be nem tartása kárt okozhat az emberi egészségben és a környezetben.

([1]) HL L 118., 2001.4.27., 41. o.

(15) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ([2]) 34. pontjával összhangban a tagállamokat arra ösztönzik, hogy a maguk számára és a Közösség érdekében készítsék el saját táblázataikat, amelyek – amennyire lehetséges – bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hozzák nyilvánosságra azokat.

(16) Ezen irányelv – mivel a Szerződés 175. cikke értelmében kerül elfogadásra – nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan szigorúbb védelmi intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek összeegyeztethetőek a Szerződéssel. A Szerződés 176. cikke értelmében a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot bármely ilyen intézkedésről.

(17) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni ([3]).

(18) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a harmonizált módszerekre és szabványokra vonatkozóan végrehajtási intézkedéseket fogadjon el. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(19) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a benzingőz légkörbe történő kibocsátásainak csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az, a levegőszennyezés határokon átterjedő jellege miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz mennyiségének csökkentésére irányuló intézkedéseket állapít meg.

([2]) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.
([3]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. *„benzin”*: a 94/63/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott üzemanyag;

2. *„benzingőz”*: a benzinből elpárolgó bármely gáznemű vegyület;

3. *„töltőállomás”*: a 94/63/EK irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott üzemanyagtöltő állomás;

4. *„meglévő töltőállomás”*: olyan töltőállomás, amelyet 2012. január 1. előtt építettek meg, vagy adták meg számára az egyedi tervezési engedélyt, építési engedélyt vagy működési engedélyt;

5. *„új töltőállomás”*: olyan töltőállomás, amelyet 2012. január 1-jén vagy azután építettek meg, vagy adták meg számára az egyedi tervezési engedélyt, építési engedélyt vagy működési engedélyt;

6. *„II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer”*: olyan berendezés, amely a töltőállomáson történő üzemanyag-feltöltéskor a gépjármű üzemanyagtartályából kiszorított benzingőz visszanyerésére irányul, és amely ezt a benzingőzt eljuttatja egy tárolótartályba a töltőállomáson vagy vissza a benzinkútoszlopba, viszonteladás céljából;

7. *„benzingőz-befogási hatékonyság”*: a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer által befogott benzingőz mennyiségének és az ilyen rendszer hiányában egyébként a légkörbe kibocsátott benzingőz mennyiségének aránya, százalékban kifejezve;

8. *„gőz/benzin arány”*: a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszeren áthaladó benzingőz légköri nyomáson mért térfogatának és a kútoszlopnál kimért benzin térfogatának az aránya;

9. *„forgalom”*: a szállítótartályokból a töltőállomásra lefejtett benzin éves összmennyisége.

3. cikk

Töltőállomások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden új töltőállomást felszereljenek II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerrel, ha:

a) a töltőállomás tényleges vagy tervezett forgalma több mint 500 m^3/év; vagy

b) a töltőállomás tényleges vagy tervezett forgalma több mint 100 m^3/év, és a töltőállomás állandó lakónegyedben vagy munkaterületen van elhelyezve.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden meglévő töltőállomást, amely jelentős felújításon megy keresztül, II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerrel szereljenek fel, ha:

a) a töltőállomás tényleges vagy tervezett forgalma több mint 500 m^3/év; vagy

b) a töltőállomás tényleges vagy tervezett forgalma több mint 100 m^3/év, és a töltőállomás állandó lakónegyedben vagy munkaterületen van elhelyezve.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden meglévő, 3 000 m^3/év-et meghaladó forgalmú töltőállomást felszerelnek II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerrel, legkésőbb 2018. december 31-ig.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó azon töltőállomásokra, amelyeket kizárólag új gépjárművek előállításával vagy szállításával összefüggésben használnak.

4. cikk

A benzingőz-visszanyerés minimális szintje

(1) Azon időponttól kezdődő hatállyal, amikor a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerek a 3. cikk értelmében kötelezővé válnak, a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen rendszerek benzingőz-befogási hatékonysága legalább 85 %-os legyen, amit a gyártó a vonatkozó európai műszaki szabványoknak vagy a 8. cikkben meghatározott típus-jóváhagyási eljárásoknak vagy – ilyen szabványok vagy előírások hiányában – a vonatkozó nemzeti szabványoknak megfelelően igazol.

(2) Azon időponttól kezdődő hatállyal, amikor a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerek a 3. cikk értelmében kötelezővé válnak – amennyiben a visszanyert benzingőzt egy tárolótartályba vezetik vissza a töltőállomáson –, a gőz/benzin arány legalább 0,95, de legfeljebb 1,05 kell, hogy legyen.

5. cikk

Időszakos ellenőrzések és fogyasztói tájékoztatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerek üzemelés közbeni benzingőz-befogási hatékonyságát évente legalább egyszer teszteljék, vagy annak ellenőrzésével, hogy a gőz/benzin arány szimulált benzináramlási feltételek mellett megfelel-e a 4. cikk (2) bekezdésének, vagy bármely más, megfelelő módszerrel.

(2) Ahol automatikus monitoring rendszert építettek be, a tagállamok biztosítják, hogy a benzingőz-befogási hatékonyságot háromévente legalább egyszer teszteljék. Az ilyen automatikus monitoring rendszernek automatikusan észlelnie kell a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer megfelelő működésében és magában az automatikus monitoring rendszerben bekövetkezett meghibásodásokat, jeleznie kell a hibákat a töltőállomás üzemeltetőjének, és automatikusan le kell állítania a benzinkiáramlást a meghibásodott kútoszlopból, amennyiben a meghibásodást hét napon belül nem hozzák helyre.

(3) Amennyiben a töltőállomás II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszert helyezett üzembe, a tagállamok biztosítják, hogy a benzinkútoszlopon vagy annak közelében jelzést, matricát vagy más értesítést helyezzenek el, amely tájékoztatja a fogyasztókat e tényről.

6. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2012. január 1-jéig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot bármely azokat érintő későbbi módosításról.

7. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2014. december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását és különösen az alábbiakat:

a) az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésének b) pontjában, valamint a 94/63/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében említett 100 m^3/év küszöbértéket;

b) a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerek üzemelés közbeni ellenőrzésére vonatkozó adatokat; és

c) az automatikus monitoring berendezés szükségességét.

A Bizottság jelentést készít a felülvizsgálat eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén jogalkotási javaslatot is mellékel.

8. cikk

Technikai kiigazítások

A 4. és 5. cikk céljaira harmonizált módszereket és szabványokat lehet elfogadni. Amennyiben szükséges biztosítani az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott bármely vonatkozó szabvánnyal való összhangot, e cikkeket hozzá lehet igazítani a műszaki fejlődéshez, kivéve a 4. cikkben meghatározott benzingőz-befogási hatékonyságot és gőz/benzin arányt, valamint az 5. cikkben meghatározott időszakokat.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket, beleértve a kiegészítéssel történő módosítást is, a 9. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

9. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire is.

10. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok 2012. január 1. előtt hatályba léptetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak ezen intézkedések szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

12. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2009. október 27.)

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy olasz tagjának kinevezéséről

(2009/797/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 259. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

tekintettel a 2006/524/EK, Euratom ([1]) és a 2006/651/EK, Euratom tanácsi határozatra ([2]),

tekintettel az olasz kormány javaslatára,

tekintettel a Bizottság véleményére,

mivel Susanna FLORIO hivatali idejének lejártát követően az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy tagjának helye megüresedett,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács Stefano PALMIERI-t, responsabile dell'area di ricerca Sviluppo locale e politica industriale dell'IRES CGIL - Istituto di ricerche economiche e sociali Confederazione generale italiana del lavoro (II. csoport – Munkavállalók) a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. szeptember 20-ig, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává nevezi ki.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. BILDT

([1]) HL L 207., 2006.7.28., 30. o.
([2]) HL L 269., 2006.9.28., 13. o.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2009. október 27.)

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy holland tagjának kinevezéséről

(2009/798/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 259. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

tekintettel a 2006/651/EK, Euratom tanácsi határozatra [1],

tekintettel a holland kormány javaslatára,

tekintettel a Bizottság véleményére,

mivel J.W. VAN DEN BRAAK hivatali idejének lejártát követően az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy tagjának helye megüresedett,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács a holland gazdasági miniszter által közöltek alapján J. A. VAN DEN BANDT-STEL-t (permanent gedelegeerde VNO-NCW te Brussel [I. csoport – Munkáltatók]) a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. szeptember 20-ig, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává nevezi ki.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
C. BILDT

[1] HL L 269., 2006.9.28., 13. o.

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. október 29.)

a Kínából behozott állati eredetű termékekkel kapcsolatos egyes védintézkedésekről szóló 2002/994/EK határozat módosításáról

(az értesítés a C(2009) 8243. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/799/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 22. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) A Kínából behozott állati eredetű termékekkel kapcsolatos egyes védintézkedésekről szóló, 2002. december 20-i 2002/994/EK bizottsági határozat [2] hatálya kiterjed minden, Kínából behozott, emberi fogyasztásra vagy állati takarmányozásra szánt állati eredetű termékre.

(2) Az említett határozat 3. cikke értelmében a tagállamoknak engedélyezniük kell az említett határozat mellékletének II. részében felsorolt termékek behozatalát, amennyiben az illetékes kínai hatóság egy kísérő nyilatkozatban tanúsítja, hogy feladás előtt minden szállítmányt vegyi vizsgálatnak vetettek alá, amely során megbizonyosodtak arról, hogy a szóban forgó termékek nem jelentenek veszélyt az emberi egészségre. A vizsgálatot különösen a klóramfenikol, a nitrofurán, valamint ezek metabolitjainak kimutatása céljából kell elvégezni.

(3) A harmadik országok által a 96/23/EK tanácsi irányelvvel összhangban benyújtott szermaradék-megfigyelési tervek jóváhagyásáról szóló 2004/432/EK határozat módosításáról szóló, 2008. október 1-jei 2008/772/EK bizottsági határozat [3] a kínai illetékes hatóságok által közösségi kivitelre szánt tojásokra vonatkozó szermaradék-megfigyelési terv figyelembevétele érdekében módosította a 2004/432/EK bizottság határozatot [4].

(4) Ezért a tojást és a tojásból készült termékeket fel kell venni a 2002/994/EK határozat mellékletének II. részében felsorolt termékek jegyzékébe, és ennek megfelelően módosítani kell az említett határozatot.

(5) A Közösség területére Kínából behozott tojás és tojásból készült termékek engedélyezése nem érinti a köz- vagy állat-egészségügyi szempontból elfogadott egyéb egészségügyi intézkedéseket.

(6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2002/994/EK határozat mellékletének II. része a következő szöveggel egészül ki:

„— tojás és tojásból készült termékek”.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 29-én.

a Bizottság részéről
Androulla VASSILIOU
a Bizottság tagja

[1] HL L 24., 1998.1.30., 9. o.
[2] HL L 348., 2002.12.21., 154. o.
[3] HL L 263., 2008.10.2., 20. o.
[4] HL L 154., 2004.4.30., 44. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. október 30.)

a harmadik országok által a 96/23/EK tanácsi irányelvvel összhangban benyújtott szermaradék-megfigyelési tervek jóváhagyásáról szóló 2004/432/EK határozat módosításáról

(az értesítés a C(2009) 8347. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/800/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelv, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 29. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdésére,

mivel:

(1) A 96/23/EK irányelv intézkedéseket állapít meg az I. mellékletben felsorolt anyagok és maradékanyag-csoportok megfigyelésére vonatkozóan. A 96/23/EK irányelv szerint az irányelv hatálya alá tartozó állatok és elsődleges állati termékek tagállamokba történő behozatalára feljogosított harmadik országok jegyzékére való felvétel és a jegyzéken való szerepeltetés feltétele, hogy az érintett harmadik országok tervet nyújtsanak be, mely tartalmazza a harmadik országok által az irányelvben említett szermaradék- és anyagcsoportok megfigyelése vonatkozásában kínált garanciákat. Ezeket a terveket a Bizottság kérésére frissíteni kell, különösen, ha egyes vizsgálatok alapján az szükségesnek bizonyul.

(2) A harmadik országok által a 96/23/EK tanácsi irányelvvel összhangban benyújtott szermaradék-megfigyelési tervek jóváhagyásáról szóló, 2004. április 29-i 2004/432/EK bizottsági határozat [2] jóváhagyja a mellékletében felsorolt, egyes harmadik országok által benyújtott, a mellékletben szereplő jegyzékben feltüntetett állatokra és állati eredetű termékekre vonatkozó szermaradék-megfigyelési terveket.

(3) Belize, Kamerun és Francia Polinézia mézre vonatkozó szermaradék-megfigyelési tervet nyújtott be a Bizottsághoz. E tervek értékelése és a Bizottsághoz eljuttatott további információk elegendő garanciát nyújtanak a fent említett három ország által benyújtott, mézre vonatkozó szermaradék-megfigyelési tervek tekintetében. Ezért a terméket a vonatkozó bejegyzések kiegészítésével mindhárom említett ország esetében fel kell venni a 2004/432/EK határozat mellékletében szereplő jegyzékébe.

(4) A 2004/432/EK határozat mellékletében szereplő jegyzék Montenegróra vonatkozóan a szarvasmarhaféléket, a juhféléket/kecskeféléket, a sertést, a lófféléket és a mézet jelöli meg. E felsorolás ideiglenes, és a szermaradékokra vonatkozó további információk alapján módosulhat.

(5) Montenegró frissített szermaradék-megfigyelési tervet nyújtott be a Bizottsághoz szarvasmarhára, juhfélékre/kecskefélékre, sertésre, baromfira, akvakultúrára, tojásra és mézre vonatkozóan. E terv értékelése és a Bizottsághoz eljuttatott további információk elegendő garanciát nyújtanak a szarvasmarhára, juhfélékre/kecskefélékre, sertésre és mézre vonatkozó szermaradék-megfigyelési terv tekintetében. Ezért a fent felsorolt termékeket a 2004/432/EK határozat mellékletében található jegyzékben szereplő, Montenegróra vonatkozó bejegyzésnek továbbra is tartalmaznia kell, a bejegyzés ideiglenes mivoltára utaló megjegyzés pedig törlendő.

(6) Ezenfelül a terv értékelése és a Bizottsághoz eljuttatott további információk elegendő garanciát nyújtanak a baromfira, akvakultúrára és tojásra vonatkozó szermaradék-megfigyelési terv tekintetében. Ezért a 2004/432/EK határozat mellékletében szereplő jegyzékben a Montenegróra vonatkozó bejegyzést e termékkel ki kell egészíteni.

(7) A Montenegró által a Bizottságnak benyújtott, frissített szermaradék-megfigyelési terv nem vonatkozik a lófélékre. Ezért a 2004/432/EK határozat mellékletének jegyzékében az e harmadik országra vonatkozó bejegyzésből a lófféléket törölni kell.

(8) A 2004/432/EK határozat mellékletében a Seychelle-szigetekre vonatkozó bejegyzésben szerepel az akvakultúra, azonban az ország 2009-re nem nyújtott be szermaradék-megfigyelési tervet a Bizottsághoz. Ezért a határozat mellékletében a Seychelle-szigetekre vonatkozó bejegyzésből az akvakultúra törlendő.

(9) A közösségi jogszabályok egyértelműsége és következetessége érdekében a 2004/32/EK határozat mellékletének lábjegyzeteiben kisebb módosításokat kell végrehajtani.

[1] HL L 125., 1996.5.23., 10. o.
[2] HL L 154., 2004.4.30., 44. o.

(10) A kereskedelmi forgalom zavartalanságának biztosítására átmeneti időszakot kell megállapítani azon állatok és állati eredetű termékek szállítmányaira vonatkozóan, amelyek Montenegróból és a Seychelles-szigetekről származnak, és e harmadik országokból e határozat hatálybalépésének időpontja előtt indították el őket a Közösségbe.

(11) A 2004/432/EK határozatot ezért a fentieknek megfelelően módosítani kell.

(12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2004/432/EK határozat mellékletének helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a határozat 2009. november 1-jétől alkalmazandó.

A 2004/432/EK határozat mellékletében szereplő jegyzék e határozat általi módosításai nem vonatkoznak a Montenegróból származó lófélékre és az azokból készült termékekre, valamint a Seychelles-szigetekről származó akvakultúra-termékekre, amennyiben ezen állatok és termékek importőre igazolni tudja, hogy azokat Montenegróból, illetve a Seychelles-szigetekről már e határozat hatálybalépése előtt útnak indították, és azok már e határozat hatálybalépése előtt úton voltak a Közösség felé.

3. cikk

E határozat címzettjei a tagállamok.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 30-án.

a Bizottság részéről

Androulla VASSILIOU

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

ISO2-kód	Ország	Szarvasmar-hafélék	Juhfélék/ kecskefélék	Sertés	Lófélék	Baromfi	Akvakultúra	Tej	Tojás	Nyúl	Vadon élő vad	Tenyésztett vad	Méz
AD	Andorra (1)	X	X		X								
AE	Egyesült Arab Emírségek						X						
AL	Albánia		X				X		X				
AN	Holland Antillák							X (2)					
AR	Argentína	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Ausztrália	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosznia-Hercegovina						X						
BD	Banglades						X						
BR	Brazília	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X										X	
BY	Belarusz				X (3)		X	X	X				
BZ	Belize						X						X
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Svájc	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X (4)	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Kína					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Kuba						X						X
EC	Ecuador						X						
ET	Etiópia												X
FK	Falkland-szigetek	X	X										
FO	Feröer szigetek						X						

ISO2-kód	Ország	Szarvasmar-hafélék	Juhfélék/ kecskefélék	Sertés	Lófélék	Baromfi	Akvakultúra	Tej	Tojás	Nyúl	Vadon élő vad	Tenyésztett vad	Méz
GL	Grönland		X								X	X	
GM	Gambia						X						
GT	Guatemala						X						X
HK	Hongkong					X (2)	X (2)						
HN	Honduras						X						
HR	Horvátország	X	X	X	X (3)	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonézia						X						
IL	Izrael					X	X	X	X			X	X
IN	India						X	X	X				X
IS	Izland	X	X	X	X		X	X				X (2)	
IR	Irán						X						
JM	Jamaica						X						X
JP	Japán						X						
KG	Kirgizisztán												X
KR	Dél-Korea						X						
LK	Srí Lanka						X						
MA	Marokkó						X						
ME	Montenegró	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaszkár						X						
MK	Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság (5)	X	X		X (3)			X					
MU	Mauritius					X (2)	X						
MX	Mexikó				X		X		X				X
MY	Malajzia					X (6)	X						
MZ	Mozambik						X						
NA	Namíbia	X	X								X	X	

ISO2-kód	Ország	Szarvasmar-hafélék	Juhfélék/ kecskefélék	Sertés	Lófélék	Baromfi	Akvakultúra	Tej	Tojás	Nyúl	Vadon élő vad	Tenyésztett vad	Méz
NC	Új-Kaledónia	X					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	Új-Zéland	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Francia Polinézia												X
PH	Fülöp-szigetek						X						
PN	Pitcairn-szigetek												X
PY	Paraguay	X											
RS	Szerbia ([7])	X	X	X	X ([3])	X	X	X	X		X		X
RU	Oroszország	X	X	X	X ([3])	X		X	X			X ([8])	X
SA	Szaúd-Arábia						X						
SG	Szingapúr	X ([2])	X ([2])	X ([2])		X ([2])	X ([2])	X ([2])					
SM	San Marino ([9])	X		X									X
SR	Suriname						X						
SV	Salvador												X
SZ	Szváziföld	X											
TH	Thaiföld					X	X						X
TN	Tunézia					X	X				X		
TR	Törökország					X	X	X					X
TW	Tajvan						X						X
TZ	Tanzánia						X						X
UA	Ukrajna				X	X	X	X	X				X
UG	Uganda												X
US	Egyesült Államok	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X		X	X	X	X

ISO2-kód	Ország	Szarvasmar-hafélék	Juhfélék/ kecskefélék	Sertés	Lófélék	Baromfi	Akvakultúra	Tej	Tojás	Nyúl	Vadon élő vad	Tenyésztett vad	Méz
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Dél-Afrika										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

(1) Az első szermaradék-megfigyelési tervet az EK–Andorra állat-egészségügyi alcsoport hagyta jóvá (összhangban az 1999. december 22-i 2/1999/EK–Andorra vegyes bizottsági határozattal (HL L 31., 2000.2.5., 84. o.)).
(2) Kizárólag élelmiszer-előállítás céljára jóváhagyott, más harmadik országból vagy EU-tagállamból származó nyersanyagot felhasználó harmadik országok.
(3) Vágásra szánt élő lófélék kivitele (kizárólag élelmiszer-előállítás céljára tenyésztett állatok).
(4) Kizárólag juhfélék.
(5) Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság; ideiglenes kód, nem befolyásolja az ország végleges besorolását, amelyet jelenleg tárgyal az Egyesült Nemzetek Szövetsége.
(6) Kizárólag a Maláj-félsziget (azaz Nyugat-Malajzia).
(7) Koszovó kivételével, az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i 1244. állásfoglalása alapján meghatározottak szerint.
(8) Kizárólag a Murmanszk régióból és a Jamali-Nyenyec autonóm körzetből származó rénszarvasok.
(9) A megfigyelési tervet az EK–San Marino együttműködési bizottság 1994. június 28-i 1/94. határozatával (HL L 238., 1994.9.13., 25. o.) összhangban hagyták jóvá."

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a http://europa.eu internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU